உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்று மாதந்தோறும் வெளிவரும்

ஒரு தமிழ்ப்பத்திரிகை.

MANUS
NOV

ஐந்தாந்தொகுதி.

பத்திராசிரியர்—மு. இராகவையங்கார்.

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலைப்

பதிப்பு.

1906—1907.

உ

கடவுள் துணை

செந்தமிழ்

ருத் பராபவஹு பங்குனிமீ

ப தமிழெழுத்துக்கள்

விரிந்துபரந் லகின்கண்ணே மக்கட்பகுதிக
பட்டுவரும் பாஷைகள் தொள்ளாயிரத்துக்கு மேற்பட்
பலவகைப்பட்ட இம்மொழிகளிலே பண்டைக்கா
லக்கியவிலக்கண வ ப்புடையவாய்ச் சீர்திருத்தம்பெற்
ன:- வடமொழி, தென்மொழி, இலத்தீன், கிரீக்கு,
பனவாம். இப்புராதனபாஷைகளில் தமிழுமொன்று எ
ரதார் சிலர்க்கு அசம்மதமாயினும், ஆராய்ச்சிவல்ல
ாபுணிகள் பலரும் மேனாட்டுப்புலவர் சிலரும் அக்கொ
ிதம் ஐயுற்றவரல்லர். பண்டைநாள் முதலே தமிழ்
நும் இலக்கியவிலக்கணவமைதிகளையும் பிறசில வழக்
தேனுமுணர்ந்தவர்க்கு இவ்வுண்மை வெளிப்படாம
விஷயம்பற்றிப் பிரபல ஆராய்ச்சிகள் முன்ன
ந்துள்ளமையால் அவற்றை இப்போது விசாரிப்
தும்.

இங்ஙனம், பழமையும் சீர்திருத்தமும் பெற்ற உ
லே தமிழும் ஒன்றாயின், அம்மொழி தனக்கே
யையும் முற்காலத்தே பெற்றதாகல்வேண்டுமன்
சீர்திருத்தமானது, அவற்றிற்குரிய ஒருவித எ
உதவியாலன்றி எங்ஙனங் கைகூடும்? பழமை
கண வரம்புமுடைய வடமொழி இலத்தீன் மு
கென்று தனியே ாதன வி

"செந்தமிழ்" ஐந்தாந்தொகுதியின்

உள்ளுறை.

நிகள்:—ஸ்ரீ. ரா. இராகவையங்கார். உஎச.

கல்லான்வயம், ஜீவகசிந்தாமணி, சூளாமணி. } ஸ்ரீ. து. அ. கோபிநாதராயர், M. A. சுரு.

:—ஸ்ரீ: காரை. கா. சிவசிதம்பரஐயர். நநச.

மாலைச் செய்யுட்கள்:—பத்திராசிரியர். சகூஎ.

சாகபக்ஷகனுயிருப்பதேன்?—ஸ்ரீ: ம. ஜகதீசஐயர். சுச, கஉரு.

மொழிவாழ்த்து:—ஸ்ரீ. அ. நாராயணசாமிஐயர். சகஉ.

மிசம்:—ஸ்ரீ. அ. க. வைத்தியலிங்க உபாத்தியாயர். உரு0.

பட வதாரச்செய்யுட்பாடாந்தரம்:—ஸ்ரீ. சி. கணேசையர். சச,

—ஸ்ரீ. காரை. கா. சிவசிதம்பரஐயர். உ0கூ. [உஅக, நந0, ருகஎ.

லக ாற்பயிற்சியாலாய ர்:-பயனென்? } ஸ்ரீ. வி. நரசிம்ம ஐயங்கார், M. A. உ00.

பவொடுக்கம:—ஸ்ரீ. M. ஜோஸப்டையாஸ். நகூ0.

ர்தாபிப்பு:—ஸ்ரீ. து. அ. கோபிநாதராயர், M. A. ந00.

ாபஷனம்:—ஸ்ரீ. து. அ. கோபிநாதராயர், M. A. சநஎ.

ிதுப்பழைய தமிழ்ச்சாஸனம்:—ஸ்ரீ. து. அ. கோபிநாத

நம். [ராயர், M. A. சக0.

ாண அருஞ்செய்யுள்விளக்கம்:—ஸ்ரீ. சி. கணேசஐயர். உ0சு.

மாயண ஆராய்ச்சி:—ஸ்ரீ. பி. ஆர். கிருஷ்ணமாசாரியர். சசகூ.

ாறு:—ஸ்ரீ. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை. ககூஉ.

ாமை:—ஸ்ரீ. பி. எஸ். சுப்பிரம்மணிய ஐயர், நகஎ, நஅ0.

யவசனங்கள்:-ஸ்ரீ. மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர். ருநக, ருஎஎ.

றிப்புக்கள்:—ஸ்ரீ. து. அ. கோபிநாதராயர், M. A. ருகூஎ.

ராய்ச்சிகள்:—பத்திராசிரியர். சக0.

ிதுக்களின் நிறமும் அதன் பயனும்:—ஸ்ரீ. வி. நரசிம்ம

ன் [ஐயங்கார், M. A. சஅக.

மிழின் ஐந்தாவதாண்டு:—பத்திராசிரியர். க.

வரைய வாராய்ச்சி:—ஸ்ரீ. அ. கோபாலையர். உ0. கருக.

தஞ்சைவாணன் கோவையுரை:—ஸ்ரீ. சுந்தரேசவாத்தியார். ௫௭௪.

தணிகைப்புராண அரும்பதவுரை:—ஸ்ரீ. அ. க. வைத்தியலிங்க உபாத்தியாயர். ௧௫௯.

தமிழ்க்காதம்பரி:—ஸ்ரீ. பி. ஆர். கிருஷ்ணமாசாரியர். ௪௯௨.

தமிழ்மொழி திராவிடமொழியினமா?—ஸ்ரீ. ஆ. முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை. ௫௧௪.

தவம்புரியும் சில ஜீவஜந்துக்கள்:—ஸ்ரீ. வி. நரசிம்மையங்கார், M. A. ௪௨௬.

தனிச்செய்யுட்கோவை:—ஸ்ரீ. சேற்றூர்-இராமசாமிக்கவிராயர் ௧௦௭

திருவள்ளுவரும் கம்பரும்:—ஸ்ரீ. சி. கண்ணையர். ௨௦௫.

"திருவாலவாயுடையார் கோயிற் திருப்பணி விவரம்":— பத்திராசிரியர். ௫௭௦.

துன்பின்மூலம்:—ஸ்ரீ. P. கோமதிநாயகம் பிள்ளை. ௫௬௪.

தென்னாட்டுப்பழைய வழக்கங்கள்:—ஸ்ரீ. காசை கா. சிவசிதம்பர ஐயர். ௩௬.

நல்லொழுக்கம்:—ஸ்ரீ. இலக்குமணப்போற்றிகள். ௬௬, ௭௩, ௧௨௬, ௨௬௦, ௨௮௭, ௪௭௭, ௫௨௧, ௫௫௬.

நன்றியில் திரு:—ஸ்ரீ. ரா. இராகவையங்கார். ௫௨௯.

நன்னூல் விருத்திக் குறிப்பு:—ஸ்ரீ: ஜி. சதாசிவப்பிள்ளை. ௨௬, ௪௭௪.

நாவடக்கம்:—ஸ்ரீ. M. ஜோஸப் மையாஸ். ௪௫௬, ௪௮௮.

நிகண்டுகள்:—பத்திராசிரியர். ௪௧௩.

பஞ்சதந்திரம்:—ஸ்ரீ. தி. வேங்கடராம ஐயங்கார். ௨௧௨.

ஸ்ரீபட்டர் வைபவம்:—ஸ்ரீ. வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசாரியர். ௩.

பண்டிதசங்கம்:—ஸ்ரீ. சே. இராஜகோபாலாசாரியர், B. A. ௪௩௧.

பத்திராசிரியர் இலக்கணம்:— ஸ்ரீ. காசை. கா. சிவசிதம்பர ஐயர். ௨௮௫.

பத்திராசிரியர் குறிப்பு:—௩. ௬௪.

பரோடா மகாராஜா அவர்களது மகோபந்நியாசம்:— ஸ்ரீ. ஆர். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார். ௩௫௬, ௩௭௬, ௨௩௫, ௩௦௧.

பல்லவசக்கரவர்த்திகள்:—ஸ்ரீ. ஞானதிக்காம்சாது. ௩௧, ௮௨.

பழையகைத்தொழில் வியாபாரங்கள்:—பத்திராசிரியர். ௩௬௯, ௪௧௫

பழைய தமிழெழுத்துக்கள்:—பத்திராசிரியர். ௨௨௫

பழையனூர் நீலி கதை:—பத்திராசிரியர். ௩௧௨.
பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்:—ஸ்ரீ. து. அ. கோபிநாதராவ், M. A., ௬௧.
பிரதமவித்யாப்யாசப் பிரகடனம்:—ஸ்ரீ. சே. இராஜகோபாலாசாரியர். ௩௮.
புதுவைச்சேதிராயன்:—பத்திராசிரியர். ௫௭.
புத்தகக்குறிப்பு:—பத்திராசிரியர். ௨௨௩, ௩௧௬, ௪௧௩, ௫௦௩, ௫௮௦.
பூச்சிக்குழாம்:—ஸ்ரீ. வி. நரசிம்மஐயங்கார், M. A., ௩௨௪, ௩௮௪.
பெண்கல்வி:—ஸ்ரீ. கோ. வ. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர், ௫௪௯.
பெரியபுராணஅரும்பதவிளக்கம்:—ஸ்ரீ. ஜி. சதாசிவம்பிள்ளை. ௧௦௩, ௨௧௬, ௨௫௩, ௩௦௯, ௪௦௬, ௫௪௬.
பேரூர்:—ஸ்ரீ. து. சிதம்பரமுதலியார். ௨௫௫.
பொய்யாமொழிப் புலவர்:—பத்திராசிரியர். ௫௦௫, ௫௩௭.
பொருளைய விளக்கம்:—ஸ்ரீ. அ. நாராயணசாமிஐயர், ௩௪௬.
பொன் தோண்டு மெறும்புகள்:—ஸ்ரீ: ஞானதிக்கமச்சாது. ௪௪௧.
மகாபாரதச்செய்யுட்பாடாந்தரம்:—ஸ்ரீ. சே.ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர், ௫௨, ௧௪௮.
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் ஆறும் வருஷோற்சவம் [௮-ம் பகுதி.]
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க பரீக்ஷைகளிற் றேறியவர் குறிப்பு-௪-பகுதி.
"மதுரைத் தல வரலாறு":—பத்திராசிரியர். ௫௪, ௮௭.
"மதுரைத் தானீகர் வரலாறு":—பத்திராசிரியர், ௧௪௪, ௨௨௦, ௨௬௭, ௨௯௪.
முத்தகத்திரயம்:—ஸ்ரீ: அ. குமாரசுவாமிப் பிள்ளை. ௧௩௭, ௨௭௮,
மெய்யொழுக்கம்:—ஸ்ரீ: அ. மாதவையர், B. A., ௩௯௯, ௪௦௪.
ரவனர்:—ஸ்ரீ. ஞானதிக்கமச்சாது. ௨௫௪.
ராப்பருங்கலக்காரிகை:—ஸ்ரீ. அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை. ௪௩௫, ௪௭௦.

டாமோர்கூட்டம்:—பத்திராசிரியர். ௧௬௯.
வசனநடை:— ஸ்ரீ. தி. செல்வக் கேசவராயமுதலியார், M. A. ௧௩.
விக்கிரமாப்தம்:— ஸ்ரீ: ஞானதிக்கமர்சாது. ௩௧௫.
வித்யாதானம்:— ஸ்ரீ. எம். கே. எம். அப்துல்காதிருராவுத்தர். ௩௫௯.
வீரத்தாய்மார்:— பத்திராசிரியர். ௪௫௯.

"செந்தமிழ்" ஐந்தாந்தொகுதியில் வெளிவந்த நூல்கள்.

[முடிந்தவை]

௧. தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணிய முனிவரியற்றிய திருத்தணிகைத் திருவிருத்தம்:— } மகாமகோபாத்தியாயர்: ஸ்ரீ. உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் பரிசோதனை:—முதற்பகுதி.

௨. ஷை முனிவரியற்றிய தொட்டிக்கலைக் கேசவப்பெருமாள் இரட்டை மணிமாலை:— } பத்திராசிரியர் பதிப்பு— ௨-ம் பகுதி.

௩. பலபட்டடைச் சொக்கநாத பிள்ளையியற்றியதேவையுலா அரும்பதவுரையுடன்:— } மகாமகோபாத்தியாயர் ஸ்ரீ. உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் ௩-ம் பகுதி— ௯-ம் பகுதி.

௪. திருத்தக்கதேவரியற்றிய நரிவிருத்தம் அரும்பதவுரையுடன் } பத்திராசிரியர் ௧௧-ம் பகுதி.

[முடியாதவை]

௧. உதீசிதேவரியற்றிய திருக்கலம்பகமூலமும் உரையும்:— } பத்திராசிரியர். ௭, ௮, ௯, ௧௦, ௧௨-ம் பகுதிகள்.

௨. பரஞ்சோதியாரியற்றிய சிதம்பரப்பாட்டியல் மூலமுமுரையும்:— } பத்திராசிரியர் ௭, ௮, ௯, ௧௦, ௧௨-ம் பகுதிகள்.

௩. சோழவமிச சரித்திரம்:- } ஸ்ரீ தி. அ. கோபிநாதராயரவர்கள். M.A. ௭-வது முதல் ௧௨-ம் பகுதிமுடிய.

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி-௫] பராபவ ௵ கார்த்திகை ௴ [பகுதி-௧.

"செந்தமிழின்" ஐந்தாவதாண்டு.

உலகத்தின் அறிவுவிருத்திக்கு வேண்டப்படும் சாதனங்களிலே, பத்திரிகை, இன்றியமையாக் கருவிகளுள் ஒன்றென்பது அறிஞரது தெளிந்த கொள்கையாகும். காலதேசங்கள், முன்னாளிற் போலப் பெரும் பிளவுபடாது யந்திரதந்திரங்களான் நெருக்கப்பட்டுக் கிடக்கும் இக்காலத்தே, மக்களது உலக வறிவைப் பெருக்குவதில் பத்திரிகைகள் செய்துவரும் உபகாரம் இவ்வளவவ்வளவு அன்று. பத்திரிகைகள் பரவியுலவும் தேசங்களெல்லாம் நாகரிகமிக்கனவாகவும், அவை பரவாத நாடுகள் நாகரிகங்குறைந்தனவாகவும் இருத்தலை நாம் தெளிவாகக் காணலாம். மேனாடுகளில், சக்கரவர்த்திமுதல் தாழ்ந்த குடிகளீறாக—யாவரும், அரசியலிலும் ஏனையவற்றிலும் தம் 'சொந்த' அறிவை உபயோகிக்கும் ஆற்றலளித்து வருபவை, முக்கியமாக, இப்பத்திரிகைகளே யன்றோ? அற்பக்கல்வியும் அறிவுமுடையனாயினும், அவன் தக்கபத்திரிகைகளை மட்டுந் தவறாது படித்துவருவனே யாயின், நிச்சயமாக, ஞானவானாகவே அன்னோன் விளங்குவனென்பதை எவரும் மறுக்கார்.

இத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த பத்திரத்தொகுதியை நாம் இரண்டு பகுப்பாக, ஒருவாறு கூறிடலாம். முதலாவது, அவ்வப்போது நிகழும் உலகநிகழ்ச்சியைப்பற்றிய அபிப்பிராயங்களை மிகுதியாக வெளியிடுவது; இரண்டாவது,—எக்காலத்தும் நின்று நிலவற்குரிய அபிப்பிராயங்களை அங்ஙனம் வெளியிடுவது; முன்னது அவ்வக்காலத்துக்கே பெரும்பாலும் உரியதாய் அறிவுப் பெருக்கத்துக்கேதுவாம்; பின்னது, என்றுபடிப்பினும் உவகைதருவதாய் அறிவைப் பெருக்கும். அவ்வப்போது வெளிவரும் உலகநிகழ்ச்சி விஷயங்

கள் சிலகாலவளவே பயனளிப்பனவாயினும், அவையெல்லாம், நிலைத்தவிஷயங்கள் அமைத்தற்குப் பெரிதும் உபகாரமாகலாம். இவ்விருவகைப்பட்ட பத்திரங்களுள்ளே சமாசாரப்பத்திரிகைகள் பல நம் நாட்டில் உண்டாயினும், நிலைத்தவிஷய மடங்கிய சஞ்சிகைகள் அதிகமாக இல்லை. அதிலும், தேசவிருத்திக்கு மூலாதாரமான பாஷையின் வளர்ச்சிக்கென்று தொடங்கப்பட்டதைக் காண்டல் மிகவரிது. சிற்சிலபத்திரங்கள் இவ்விஷயம்பற்றித் தோன்றி, ஆதரிப்பாரின்மையாலோ வேறெக்காரணத்தாலோ தம் இளப்பருவத்தேயே மறைந்தொழிந்தன.

இவ்வாறு தக்க தமிழ்ச்சஞ்சிகைகளின்மையைத் தமிழ் மக்கள் உணர்ந்துவருங்காலத்தே, நிலைத்தபத்திரிகை யொன்றன் இன்றியமையாமையை நோக்கி, நம்தமிழ்ச்சங்கத்து மாட்சிதங்கிய அக்கிராசனாதிபதியவர்கள், இற்றைக்கு நான்குவருஷங்கட்குமுன் நம் "செந்தமிழை" சங்கத்தின் கிளைகளுளொன்றாக அமைத்து நடாத்தத் தொடங்கினார்கள். இப்பத்திரிகை தொடங்கப்பெற்ற காலமுதலாக நந்நாட்டுவித்துவான்களும் பிறரும் இதில் எழுதிவந்த வியாசங்களும் பிற பல ஆராய்ச்சிகளும், தமிழில், இதற்குமுன் வெளிவந்திராத எத்தனையோ அரிய பெரிய விஷயங்களை வெளியிட்டுள்ளனவென்பதை எவரும் ஒப்புவர். இவ்வாறு தமிழறிஞரெல்லாம் ஒருங்குகுழீஇ அறிவுவிளையாட்டயர்ந்து மகிழ்தற்குரிய அருங்களமாக இதுகாறும் நம் "செந்தமிழ்" விளங்கியதுபோலவே, அவர்களது விஷயதானத்தால் இனியும் சிறக்கவிளங்குமென்பதில் ஐயமில்லை. நம்பத்திரிகை, ஒருவர்க்குட்பட்ட கருவியாகாது ஒரு சிறந்த வித்துவக்கழகத்தின் எதிரொலியாகவும், தமிழ்வள்ளலொருவரது ஆதரவுபெற்றும் உள்ளமையால், எவ்விதத் தளர்வுமின்றித் தன் குழவிப்பருவமாகிய நான்காண்டையும், இவ்வாறு, அஃது இனிதாகவே கடந்தது.

இப்போது நம் "செந்தமிழ்" தன்னிளம்பருவமாகிய ஐந்தாம் ஆண்டு தொடங்கப்பெற்று, அப்பொலிவுடன் தமிழபிமானிகளைச் சார்கின்றது. இதன் இயற்கையழகு தமிழறிஞரால் சிறப்பிக்கப்பெறினும், அதன் செயற்கையழகுக்குக் காரணமானவர் முக்கியமாகச் "சந்தாதார" ரேயன்றோ! நம்பத்திரிகை தொடங்கப் பெற்ற காலமுதலாக, அதனை அபிமானித்துவரும் கனவான்கட்குப் பெரிதும் நன்றியறிதற்கடப்பாடுடையோம். இவர்களது அபிமான பலம் என்றும் நம்பத்திரிகைக் குண்டெனினும், மற்றுந் தமிழ் மக்களும் சிறிது ஊக்குவராயின், பல அரிய காரியங்கள் நிறைவேறித் தமிழகத்துக்குப் பெரும்பயனளிக்குமென்பது திண்ணம். திருவருள்கை கூட்டுவதாக!

பத்திராசிரியர்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ:பட்டர்வைபவம்.

(செந்தமிழ்த்தொகுதி[illegible], பகுதி, [illegible]க்கத்தொடர்ச்சி.)

[ஸ்ரீ வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசாரியரவர்கள் எழுதியது.]

வீரசிகாமணிப்பல்லவராய னென்பான் பட்டரைநோக்கி'ஸ்வாமி! இராசகாரியஞ் செய்கையால் அடியேனுக்குப் பகவத் விஷய வைபவம் கேட்க அவகாசமில்லை; எளியேன் ஈடேறுமாறு தஞ்சமாயிருப்பதோரர்த்தத்தை எனக்கு அருளிச்செய்யவேணும்' என்று பிரார்த்திக்க, அதற்குப்பட்டர்,'கடற்கரை வெளியை நினைத்திரும்' என்று சொல்லியருளினர். அங்ஙனம் மறை பொருளாகச் சொன்னதன் கருத்து விளங்காமையால், பல்லவராயன் கையைப்பிசைந்து நிற்க, அது கண்டு இரங்கிப் பட்டர் அதன்பொருளை அடியில் வருமாறு விளக்கலாயினர்:—'கடற்கரையிலே ஓர் அமிருதக்கடல் போலே, ஸ்ரீராமபிரான் பெரிய வாநரசேனையுடனே தங்கியிருக்க, அக்கரையிலே இலங்கையில் பிணந்தின்னிப்பயலான இராவணன் இருக்க, எழுபது வெள்ளம்வாநரசேனையும் இராத்திரிகாலத்தில் ஜாக்கிரதைகொண்டு ஸ்ரீ ராமனுக்குப் பாதுகாவல் செய்து வருகையில், அவ்வாநரர்கள் பிரகிருதி வசப்பட்டவர்களாகையாலே கண்ணுறங்கிக் காலோய்ந்து கைசோர்ந்த வளவிலே, தாமும் தம் திருத்தம்பியாருமாகமுதுகிலே அம்பறுத்தூணியைக்கட்டி, கையிலெடுத்துப்பிடித்துவளைத்துநாணேற்றி அந்நாணியைக் கைவிரலால் தெறித்து ஒலியெழுப்பி அம்பு தொடுத்தற்குச் சித்தஞ் செய்யப்பெற்ற வில்லுடனே, பறவைகள் முட்டையிட்டு அவற்றைத்தம் சிறகின்கீழே வைத்துக்கொண்டு அதுவே கருத்தாய் அடைகாக்குமாறுபோல எழுபது வெள்ளம் வாநரசேனையையும் குறிக்கொண்டு பாதுகாப்பவராய், நடையாடும் மதிள்கள் போலே அவ்விராமுழுவதும் அச்சேனையைச்சுற்றி வந்து கொண்டிருந்த சக்கரவர்த்தித் திருமகனுருடைய் கையும் வில்லுமே தஞ்சமென்றுகொண்டு இனிது வாழ்வீராக' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். 'உறங்குகிறபோது உயிர்களை ரக்ஷிப்பவனான எம்பெருமான்தானே உணர்ந்திருக்கிறபோதும் அவற்றை ரக்ஷிப்பன்' என்று எண்ணியிருத்தலே தகுதியாமென்பது இதன் தாத்பரியம்.

இங்ஙனம் உபதேசம் பெற்ற பல்லவராயன் அவ்வாறே ஜகத்ரக்ஷண ஜாகரூகரான பெருமாள் இளையபெருமாளும் தாமுமாய் வாநரமகா சேனையைச்சிறிதும் ஊறுபடாதபடி பாலிப்பதற்காகக் கையில் வில் லேந்தி விழிப்புற்று நின்ற திருவருள்நிலையையே கருதி அதில் எப் பொழுதும் ஈடுபட்டு 'அப்பெருமானே நம்மை ரக்ஷிக்கக்கடவன்' என்று தெளிந்து நின்று அதனால் எம்பெருமான் கருணைக்கு இலக் காகிப் பேறு பெற்று உய்ந்தனன்.

திரிபுவனவீர தேவராயனென்ற அரசன் பட்டர்வைபவத்தைக் கண்டும் கேட்டும் அவரிடத்து மதிப்புக்கொண்டு ஒருநாள் 'பட்ட ரே! நீர் நமது அரண்மனைக்கு ஒருகால் வந்து போம்' என்று கட்ட ளையாகக் கூற, அதற்குப் பட்டர் சிறிதும் இணங்காமல் 'பெருமாள் அஞ்சலென்றகை மறித்தாலும் அவர் வாசலொழிய வேறொரு போ க்கிடமுண்டோ எமக்கு?' என்று சொல்லி மறுத்து விட்டனர். த ன்னைச்சரணமடைந்தவர்கட்கு ஆவனவெல்லாஞ் செய்து அவர்களை ப் பாதுகாத்தலையே விரதமாகக்கொண்டு அவர்கட்கு அபயமளிப்ப வனும் சருவேசுவரனும் எல்லாச் செல்வங்கட்கும் உடையவனும் புருஷோத்தமனுமான எம்பெருமானுக்கு அடிமைப்பட்ட நாம், சிற்சில கிராம நகரங்களுக்குமாத்திரமே தலைமை பூண்ட நிலையிலாச் செல்வப் பெருஞ்செருக்கருடைய வாசலிலே துவளக்கடவோமல் லோம்' என்பது, பட்டர் திருவுள்ளக்கருத்து. எம்பெருமானையே தஞ்சமாகக்கொண்டு அப்பரம்பொருளையொழிய மற்று எவரையுஞ் சிறிதும் பொருள் செய்யாத அவருடைய அந்தக்கடைப்பிடியை அறிந்து அவர்பக்கல் பின்னும் பெருமதிப்புக்கொண்ட அவ்வரசன் பின்பு அவரெழுந்தருளியிருக்கிறவிடத்துக்குத் தானே வந்து வந்த னை வழிபாடுகள் செய்து அவரருளுக்கு இலக்காகி அவரை வினவி அறியவேண்டும் பொருள்களை அறிந்து கொள்ளலானன்.

ஒருநாள் நம்பெருமாள் திருக்கைத்தலத்திலெழுந்தருள்கிற போது அத்திவ்விய சேவையைத் தரிசித்துக் கிருதார்த்தராவதன் பொருட்டுக் கூடிய பெருங் கூட்டத்தின் நெருக்கத்திலே பட்டர் பெருமாளைத் திருவடி தொழுதற்காக நெருங்கி அருகிற் புக்கு முன் னேவர, அங்குத் திருமுன் அடித்துக் கோஷ்டியொதுக்கி முறைப்ப

டுத்துகிற கோயில்காவலர் வேலையிற் புதியராயமர்ந்த ஒருவர் பட்டருடைய மகிமையை உணராமல் அவரைக்குறித்துச் சில கடுஞ்சொற்கள் கூற, அவைகேட்பது பொறாத பட்டர்சிஷ்யர்களில் ஒருவர் அக்காவலாளர்க்கு எதிருத்தரஞ்சொல்லப் புக்கவளவிலே, பட்டர் அவ்வடியவரை அழைத்து 'வாரீர் பிள்ளாய்! கேளும்: பெருமாளுக்கு ஏகாந்தத்திலே என்குற்றங்களை விண்ணப்பஞ் செய்தற்கு ஏற்றதொருசமயம் வாய்த்திடாமையால், இதுவரை எம்பெருமான் என் குற்றங்களைத் திருச்செவிசார்த்திக் கேட்கப் பெற்றிலேன்; இப்பொழுது, பெருமானுக்கு அந்தரங்க பரிகரமாயிருப்பவரொருவர் தன்னடைவிலே நம் தோஷங்களை யெடுத்து நம்பெருமாள் செவியிற் படுமாறு சொல்லுகிற சமயம் வாய்த்ததென்றால், அந்தப்பாக்கியத்தை நீர் விலக்கத்தொடங்கலாமோ? பகவத்ஸந்நிதியில் நம்தோஷங்கள் சொல்லப்பெற்றால் அது பரமகருணாநிதியான சருவேசுவரனுக்கு நம் பக்கல் வாத்ஸல்யத்தையுண்டாக்குவதாய் அவன் நம்மை அங்கீகரிப்பதற்கு ஏதுவுமாகுமே' என்று அருளிச் செய்தார். அந்த இன்சொற்களைக் கேட்டமாத்திரத்தில், அச்சேவகன் அவரது பொறுமை மிகுதிக்கு வியந்து, தான் அவர் திறத்தில் தகுதியில்லாதசொற்களைப் பேதைமையாற் கூறி அபசாரப்பட்டதற்குக் கழிபேரிரக்கமுற்று அவர் திருவடிகளில் விழுந்து தண்டனிட்டுத் தான் செய்த அபராதத்தை க்ஷமிக்குமாறு பிரார்த்தித்தான்.

* "தன்னடியார்திறத்தகத்துத்தாமரையாளாகிலுஞ்சிதகுரைக்குமேல்
என்னடியாரதுசெய்யார்செய்தாரேல்நன்றுசெய்தாரென்பர்போலும்
மன்னுடைய விபீடணற்காய் மதிளிலங்கைத்திசைநோக்கி மலர்க்கண் [வைத்த
என்னுடையதிருவரங்கர்க்கன்றியும்மற்றொருவர்க்காளாவரே"

என்று பெரியாழ்வார் அருளிச்செய்த பெரியபெருமாள் குணத்தில் ஈடுபாடும் † "அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மையிகழ்வார்ப் பொறு" க்குந் தலைமைக்குணமும், ஆத்மகுணபூர்த்தியும் பட்டர் பக்கல் இயல்பில் அமைந்தவையாம்.

---

* பெரியாழ்வார் திருமொழி-முப்பத்தொன்பதாம் திருப்பதிகம்-உ.

† திருக்குறள், பொறையுடைமை க.

பட்டர் திருவடியிலே தொண்டராயிருப்பாரொரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர் சகவாச தோஷத்தால் அறிவுகலங்கி ஐப்புலவாசை தலையெடுக்கப் பெற்றவராகி ஒருநாள் பட்டர் சந்நிதியிற் சென்று 'இனி உமக்கும் நமக்கும் பணியில்லை' என்று சொல்ல, அதற்குப் பட்டர், 'பிள்ளாய்! அது உன் நினைவாலே யன்றோ? நீ நம்மை விடுவதானாலும், நாம் உன்னை விடக்கடவோமோ?' என்று திருவாய்மலர்ந்தருள, அவன் குருமொழியாகிய அத்திருமொழியைப் பொருள்செய்யாமல் அவரைவிட்டு அகன்றுபோகத்தொடங்க, இவர் அவனை வலியப்பிடித்துத் தந்திரமாக ஞானோபதேசஞ்செய்து அதன் மூலமாக அவன் மனத்தை வருந்தித் திருத்தி அவனைத்தன் திருவடிக்கு அந்தரங்க பக்தனாக்கியருள, அன்றுமுதல் அவர் மகாவிரக்தராய் அடிமைத்தொழிலில் நிலைநிற்பவரானார். அஞ்ஞானம் தலையெடுத்து அகன்றுபோவாரையு மூட்டபடவிடாதே வலியப்பிடித்துத் திருத்திச்சேர்த்துக்கொள்ளுதல் நல்லாசிரியரிலக்கண மென்பது இதனால் விளங்கிற்று.

ஒருநாள், திருவரங்கம் பெரியகோயிலில் நம்பெருமாள் திருவீதிப்புறப்பாடு கொண்டருளி ஒரு திருமண்டபத்திலே எழுந்தருளியிருக்க, பட்டர் திருவாலவட்டம் பணிமாறிக் கொண்டிருக்கும்போது, அவருடைய திருவடித் தொண்டர்கள் 'சந்தியாவந்தன காலம் கடந்துபோகிறதே' என்று அநுதாபத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பட்டர் 'பகவத் கைங்கரிய நிரதர்க்குச் சந்தியாவந்தன வைகல்ய தோஷம் வாராது; அது எங்ஙனமெனின், * 'எனக்குப் பணிவிடை செய்யுமவர்க்குக் கர்மலோபமுண்டாகுமேயானால், அந்தந்த கருமத்தை அவர்களுக்காக மூன்று கோடி மகரிஷிகள் செய்கிறார்கள்' என்று பகவானுடைய வாக்கியம் இருப்பதனால், அவர்களுக்கு அந்தத் தோஷம் சிறிதும் அணுகுவதில்லை; ஆதலால், நித்ய கர்மானுஷ்டானத்துக்காகப் பகவத் கைங்கரியத்தை இடையிலே விட்டுப்போவது தான் ஸ்வரூபவிரோதமாம்' என்று மேற்கோளுடனே காரணங்காட்டி அவர்கள் கொண்ட சங்கையைப் போக்கியருளினர்.

---

* மத்கர்ம குர்வதாம் பும்ஸாம் கர்மலோபோ பவேத்யதி ।
தத்கர்ம தே ப்ரகுர்வந்தி த்ரிஸ்ர: கோட்யோ மஹர்ஷய: ॥

ஒருநாள், பட்டர் தொண்டர் குழாத்துடனே திருவரங்கப் பெருங்கோயிலினுள்ளே சென்று ஸ்ரீரங்கநாதனைக் கண்ணாரக்கண்டுகளித்து வணங்குகிறபொழுது, அருகில் நின்ற அப்பிள்ளைபிள்ளை யென்னும் அடியவரைநோக்கி 'நம் பெரிய பெருமாள் ஒருதிருக்கையை மடித்துத் திருமுடியோடு சேரவைத்து மற்றொரு திருக்கையைத் திருவடிகளை நோக்குமாறு நேரிடவைத்துக் கண்வளர்ந்தருளுகிற ஆகாரத்தின் இங்கிதத்தைக்குறிக்கொண்டு கருதினீரா? எம்பெருமானைச் சரணமடையப் புக்கவர்கள் அநாதிகாலமாகத் தம் உயிரைத் தொடர்ந்துவருகிற தொல்லைப்பழவினையின் மிகுதியைக்குறித்து அஞ்சுவராயின் அவர்களைப்பார்த்து 'நீங்கள் அங்ஙனம் அஞ்சவேண்டா; எல்லாவுயிர்களையும் பாதுகாப்பதற்கென்று கவித்த முடியன்றே இது?' என்று, மடித்த வலத்திருக்கையின் விரல்கள் தேவாதிதேவனென்பதற்கு அறிகுறியான திருமுடியைத் தொட்டுக்காட்டுகின்றன. திருவடிகட்கு நேராக நீட்டிவைக்கப்பெற்றதான இடத்திருக்கையோ, தான்வாய்வைத்துப் பாலுண்ணுமிடமறியாத இளங்குழந்தையின் வாயிலே தன் முலைக்காம்பை நெருடிவைத்துப் பால்கொடுக்கும் மாதாவைப்போன்று 'எல்லாவுயிர்கட்கும் இத்திருவடிகள் புகலிடம்' என்று குறித்துக்காட்டுகின்றனகாணும்'என்று அருளிச்செய்தனர். பட்டர் சிஷ்யரான அழகியமணவாளதாசரென்னும் *திவ்வியகவி பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் இத்திருவார்த்தையை அடியொற்றி

"கதிராருநீண்முடிசேர்ந்தகைப்போதுவக்கடவுளர்க்கும்
அதிராசனனமைசாண்மினென்றேசொல்லுமாயபொன்மா
மதிலரங்கர்பொற்றுளார்திருக்கரம்மற்றிதுவே
சதுராननன்முதலெல்லாவுயிர்க்குஞ்சரணென்னுமே"

என்று திருவரங்கத்து மாலையிற் * கூறியிருப்பது கருதத்தக்கது.

பட்டர் சப்தாதி விஷயங்களில் மிகவும் விரக்தராயிருப்பதைக் கண்டு இதனை நன்றாகப்பரிசோதித்து அனைவர்க்கும் வெளியிடவேண்டுமென்று கருதிய சிலர், ஒருநாள் அவர் அமுது செய்கிறபோது நெய்யமுது என்று வேப்பெண்ணெயை அவர்க்குப் பரிமாற, அவர்

*கக-ஆஞ்செய்யுள்.

ஒருவிகாரமுமில்லாமல் முகமலர்ச்சியுடனே அதனை உட்கொள்ள, அவர்கள் அது கண்டு பெருவியப்புற்று இவர் ஜிதேந்திரியரென்ப தைத்தாம் ஐயந்திரிபற உணர்ந்தவளவோடு நிற்காமல் அந்த வைப வத்தை அனைவர்க்கும் எடுத்துச்சொல்லி உலகமுழுவதும் பரவச் செய்தார்கள்.

*"வைததனையின்சொல்லாக்கொள்வானும்நெய்பெய்த
சோறென்றுகூழைமதிப்பானும்—ஊறிய
கைப்பதனைக்கட்டியென்றுண்பானும் இம்மூவர்
மெய்ப்பொருள்கண்டுவாழ்வார்"

என்ற நீதி இப்படிப்பட்ட ஆன்றோர் விஷயத்திலேயே ஸார்த்தமாம்.

உலகத்தில் ஸாமாந்ய ஜநங்கள்போலவன்றிப் பட்டர் நம்பெரு மாளுடைய பிரஸாதமே அடியாகப்பிறந்ததையும், நம்பெருமாளால் தமது குமாரரென்று அபிமானிக்கப்பெற்றதையும், உடையவரும் கூரத்தாழ்வானும் 'நம்மைப்போலவே பட்டரைப்பாவியுங்கள்' என் று தம் அடியார்கட்கெல்லாம் கட்டளையிட்டுச் சென்றதையும், இள மைதொடங்கிப் பட்டரிடம் காணப்படுகிற லோகவிலக்ஷணமான பு த்திசக்திகளையும், அற்புதகுணநிசயங்களையும், ஸதாசாரத்தையும் நம்பெருமாளுடைய பூர்ணகிருபைக்குப் பட்டர் பாத்திரமாயிருக்கி றபடியையும் கண்ட ஆழ்வான்தேவிகளான ஆண்டாள் பட்டரைத் தமது புதல்வனென்று எளிமையாக எண்ணுங்கருத்தின்றி அவர் பக்கல் ஆசாரியப்பிரதிபத்தி கொண்டிருந்தனள். அதனால், நாள் தோறும் அவர் திருவடிகளை ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவரைக்கொண்டு நன் னீரால் விளக்குவித்து அந்த ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தைப் பட்டருக்குத்தெ ரியாதபடி தான் உட்கொண்டிருப்பள். இச்செய்கையை ஒருவர் கண்டு 'தாயாரான தேவரீர் புத்திர விஷயத்தில் இப்படிச்செய்யலா மோ?' என்று வினவ, அதற்கு ஆண்டாள் 'பிறர் செய்த விக்கிரகத் தைப் பூஜைபண்ணி அத்தீர்த்தமே உட்கொள்ளத்தக்கதென்றும், தான் செய்த விக்கிரகத்தைப்பூஜைபண்ணி அத்தீர்த்தமே உட்கொ ள்ளலாகாதென்றும் உண்டோ? இல்லையே; அவ்வாறே இதனையுங் கொள்ளத்தடையென்ன?' என்றாள். அதற்கு அவர் 'இச்செய்கை

* திரிகடுகம்.

க்குப் பெரியோர் திருவாக்கில் ஆதாரமுண்டோ?" என்று வினவ, ஆண்டாள்.

*"கள்ளவிழ்சோலைக்கணபுரங்கைதொழும்
பிள்ளையைப்பிள்ளையென்றெண்ணப்பெறுவரே"

என்று திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்ததை எடுத்துக்காட்டினள். இதனால், சிஷ்யர்களாயும் புத்ரர்களாயுமிருந்தாலும் ஞானாதிகர் நன்குமதித்து வழிபடத்தக்கவரென்றபடியாம். † "அணங்காகும், தான் செய்த பாவை தனக்கு" என்ற பழமொழி இங்கு உணரத்தக்கது.

முன்பு ஸ்ரீ பாஷ்யகாரருடைய நியமனத்தால் அவர் சிஷ்யரான திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவாய்மொழிக்கு ஆறாயிரங் கிரந்தவளவிலே ஒருவியாக்கியானஞ் செய்தருளினர். அந்த ஆறாயிரப்படி வியாக்கியானத்தைப் பட்டர் நஞ்சீயர்க்கு ஐபந்திரிபறச்சொல்லியருளி, 'இதனினுஞ் சிறிது விவரணமாகத் திருவாய்மொழிக்கு நீர் ஒரு வியாக்கியானஞ்செய்யும்' என்று நியமிக்க, அந்நியமனத்தைச் சிரமேற்கொண்டு நஞ்சீயர், ஒன்பதினாயிரங் கிரந்தவளவுள்ளதாய் ஒரு வியாக்கியானம் இயற்றலாயினர். ஒன்பதினாயிரப்படியென்று வழங்குகிற அந்த உரையின் இயல்பை,

‡ "தஞ்சீரைஞானியர்கள் தாம்புகழும்வேதாந்தி
நஞ்சீயர் தாம்பட்டர்நல்லருளால்—எஞ்சாத
ஆர்வமுடன் மாறன் மறைப்பொருளையாய்ந்துரைத்தது
ஏரொன்பதினாயிரம்"

என்ற உபதேசரத்தினமாலைகொண்டு உணரலாம்.

பட்டர் தமது தந்தையாரான கூரத்தாழ்வான் போலவே ஸ்ரீரங்கநாதன் சந்நிதியில் புராணம் வாசிக்கிற அதிகாரத்தைப்பெற்று 'ஸ்ரீரங்கேசபுரோகிதர்' என்று ஒரு பெயருடையராயிருப்பர். வருஷந்தோறும் கார்த்திகைமாதத்துச் சுக்கிலபக்ஷத்துவாதசியான

* பெரிய திருமொழி-௭௨-ஆந்திருப்பதிகம்-௯.
† பழமொழி-
‡ ௪௨-ஆஞ்செய்யுள்.

கைசிகத் துவாதசியினன்று காலையில் நம்பெருமாள் திருமுன்பே, பட்டர், யாழிசைவல்லனை நம்பாடுவானென்னும் பக்தன் எம்பெருமானைக் குறித்துக் கைசிகமென்னும் பண்பாடிப் பேறுபெற்றதிவ்விய சரித்திரத்தைக் கூறுவதும், கைசிகபுராணமென வழங்குவதும், பதினெண்புராணங்களுள் வராகபுராணத்தின் பகுதியுமான கைசிக மாகாத்மியத்தைப் படித்துப் பொருள்சொல்லித் திருமாலை திருப்பரியட்டம் முதலிய சிறப்புக்களைப் பெறுவது வழக்கம். அவ்வழக்கத்தின்படி பட்டர் தமது இருபத்தெட்டாவது பிராயத்திலே கார்த்திக சுத்தத் துவாதசியினன்று பெருமாள் முன்னிலையிற் பெரிய திருவோலக்கத்திலே கைசிக மாகாத்மியத்தைப் படித்துப் பொருள் சொல்லும்போது, என்றைக்கும் போலன்றி ஒரு சுலோகத்துக்குப் பலவாறாகத் தாத்பரியங்களை அருளிச்செய்து பரக்க உபந்நியசிக்க, அதுகேட்டுப்பெருமாள் மிகவுந்திருவுள்ளமுகந்து தாம் சாத்தியிருந்த திருமாலை திருப்பரியட்டம் திருவாபரணம் இவைகளையும் தாம் எழுந்தருளியிருக்குந் திவ்விய சிங்காதனத்தையும் பட்டருக்குச் சம்மானமாகக் கொடுத்தருளி அதிக சந்தோஷபரவசராய், 'பட்டரே! உமக்குமேல்வீடுதந்தோம்' என்று அருளிச்செய்ய, பட்டரும் 'பெறுதும்' என்று அங்கீகரித்தனர்.

அவ்வளவிலே அங்குப் பெருங்கூட்டமாக இருந்த அடியார்களெல்லாரும் கடல் குழம்பினாற்போலக் கலக்கமுறலானார்கள். பட்டரோ, பெருமகிழ்ச்சியுடனே பெருமாள் திருவடிகளில் தண்டன் சமர்ப்பித்துக் கைகூப்பி நின்று நம்பெருமாளுடைய திருமேனியழகில் மிகவும் ஈடுபட்டு வரம்பு கடந்த அந்த ஈடுபாட்டினால் 'இப்படி திவ்விய சௌந்தரியத்துக்கு ஆகரமான திருவடித் தாமரைகளையும், அஞ்சலென்றகையையும், களித்தமுடியையும், குளிர்ந்த திருமுகமண்டலத்தையும், கஸ்தூரித்திருநாமத்தையும், பூத்தபுன்முறுவலையும், கரியவாகிப்புடைபரந்து மிளிர்ந்து செவ்வரியோடி நீண்டபெரிய கண்களையும் பரமபதத்திற் கண்டேனில்லையாகில், ஒரு மூலையடியே முறித்துக்கொண்டு குதித்து மீண்டு இங்கு வந்துவிடுவேன்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து நம்பெருமாளைப் பாதாதிகேசமாகக் கண்குளிரநோக்கி விடைபெற்று மீளுமளவிலே, பெருமாள் தம் வரிசைகளை

யெல்லாம் அனுப்ப, பட்டர் தொண்டர்கள் புடைசூழப் பிரஹ்மரதத்தி லெழுந்தருளித் திருமாளிகை சேர்ந்து ஆண்டாளைச்சேவிக்க, ஆண்டாள் எல்லையில்லாத ஆநந்தத்தையுடைய பரமபதமாகிற திருநாட்டிலே புகப்பெறுவீரென்னுங்கருத்து அமைய, * "நலமந்தமில்லதோர் நாடு புகுவீர்"என்று ஆழ்வாரருளிச் செயல்கொண்டுவாழ்த்தினள். பட்டரும் அருளிச்செயல்கொண்டே † 'அம்மா அடியேன் வேண்டுவது ஈதே" என்று சொல்லி, பிறகு கோஷ்டியாக எழுந்தருளியிருந்து என்றைக்கும்போலத் திருநெடுந்தாண்டகத்துக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கையில், "அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை" என்று தொடங்கும் ஆறுவது பாசுரத்தில் 'அஞ்சிறைப்புள் தனிப்பாகன்' என்கிற இடம்வந்தபோது,

‡"பறவையேறுபரம்புருடாநீஎன்னைக்கைக்கொண்டபின்
பிறவியென்னுங்கடலும்வற்றிப்பெரும்பதமாகின்றதால்"

என்றதை ஒருமுறைக்குஇருமுறை உச்சரிக்க, அவ்வளவிலே ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் கருடாழ்வான்மேல் எழுந்தருளிக் காட்சிகொடுத்தருள, அத்திருவுருவத்தை நோக்கினகண் இமையாதபடி மலர விழித்து ஆநந்தாதிசயத்தால் திருமேனிமுழுதும் உரோமாஞ்சங்கொண்டு புன்முறுவல் பூத்து $ "கருடனது திருத்தோளிற்கண்ட கோலம் கண்ணிலும் நெஞ்சிலும் நிற்கக் கருணையாதி, புருடனது திருநாமம் தனது நாவிற் போகாமல் நனிவிளங்க"ச் சிரத்தின்மீது கூப்பியகரத்தராய் அணையிலே சாயுமளவிலே, கபாலம்வெடித்துத்திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளினர்.

அப்போது அருகிலுள்ளார் உள்ளே சென்று 'பட்டர் இளைத்து எழுந்தருளியிருக்கிறார்' என்று திருத்தாயாரான ஆண்டாளுக்கு அறிவிக்க, அவள் சடக்கெனவந்து பட்டரை யெடுத்து மார்பிலணைத்துக்கொண்டு அவர் பரமபதமடைந்ததைக்குறித்து உள்ளங்கலங்

* திருவாய்மொழி - க௮ - ஆந்திருப்பதிகம் - ௪.
† ,, க௯ - ஆந்திருப்பதிகம் - க.
‡ பெரியாழ்வார் திருமொழி - ௪௪ - ஆந்திருப்பதிகம் - ௨.
$ வில்லிபுத்தூரார் பாரதம் - கன்னபருவம் - க௭-ஆம் போர்ச்சருக்கம் ௨௫௯.

குதல், முகங்கன்றுதல், கண்ணீர்மல்குதல் முதலிய சோகக்குறியொன்றுங்கொள்ளாமலே 'உடையவன் உடைமையைக்கைக்கொண்டால் நாம் வெறுக்கலாமோ?' என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தனள். அப்போது கோயிலிலுள்ளாரெல்லாரும் கடல் கலங்கினாற்போலக் கிடந்து துடித்தார்கள். நஞ்சீயரும் வேரற்றமரம்போல விழுந்து கண்ணீர்மல்கப் பலபலவாறு கதறியழுதார். பெருமாளும் நாச்சிமாரும் உட்பட அப்பொழுது சோகித்தார்களென்றால், மற்றையோர் செய்தியைக்குறித்துச் சொல்லவேண்டுவது என்னே! பிறகு நஞ்சீயர் முதலியோர் அனைவரும் பட்டர்க்குச் சரமகைங்கரியத்தைச் சிறக்கநடப்பித்தார்கள்.

அந்தக் கிரியைகளெல்லாம் முடிந்தபிறகு சீராபப்பிள்ளை சென்று பெருமாளைச் சேவித்தபோது பெருமாள் அவரை நோக்கி 'பட்டரை இழந்தோம் நாம், உமக்கு நாம் இருக்கிறோம், நீர் கிலேசிக்க வேண்டா' என்று தேறுதல் கூறி, கோயிலிலே பட்டருக்கு இருந்த வரிசைகளையெல்லாம் அவர்க்குக் கொடுத்தருள, பிறகு சீராமப்பிள்ளை தரிசநம் நிர்வகித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

'பட்டர் வைபவம் முற்றச்சொல்லி முடியாதிறே! யதாமதி யதார்ச்ருதமாகச் சொன்னதித்தனை' என்று குருபரம்பராப்ரபாவமுடையாரும், 'பட்டருடைய வைபவம் ரகுநாத சரிதம்போலே மிகவும் பரந்திருக்கும்; ஆகிலும், சிறிது எழுதிற்று' என்று பழநடைவிளக்கமுடையாரும் எழுதியிருத்தலால், பட்டர் சரித்திரம் முழுவதும் யார்க்குஞ் சொல்லத்தரமன்று; பெரியோர்களுடைய சொற்பொருட்கருத்துக்களைப் பெரும்பாலும் அடியொற்றிச் சுருக்கமாக எழுதப்பட்டது இது வென்றே கொள்ளத்தக்கது.

திருவாய்மொழி முதலிய திவ்வியப்பிரபந்தக்களுக்கும், ஸ்ரீராமாயணபாரதபாகவத விஷ்ணுபுராணாதி வடநூல்களிற் சிற்சில சுலோகங்களுக்கும் பட்டர் வியாக்கியானம் உபந்யசிக்கிறபோது உணர்த்திய விசேஷார்த்தங்கள் அநேகம் உண்டு; அவையெல்லாம், 'பட்டர் நிர்வாஹம்,' என்று ஆன்றோராற் சிரமேற்கொண்டு கொண்டாடப்படுகின்றன. அவற்றையெல்லாம் எடுத்துத் தொகுத்து இதனுடன் சேர்ப்பின் மிகப்பெருகுமாதலால், அவற்றிற் சிற்சில விஷயங்கள்மாத்திரம் மாதிரிக்காக இந்நூலிற் காட்டப்பட்டன; மற்றவை மற்றொரு சமயத்தில் தொகுத்து அநுபந்தமாகச் சேர்க்கலாகும்.

முற்றிற்று.

வசன நடை.

நடை என்பது தமிழிலே ஒழுக்கத்துக்கும் பேர், செல்லும் செலவிற்கும் பேர். வேறு அர்த்தமும் அதற்கு உண்டு. எந்த அர்த்தத்திலும் இம்மொழிக்கு நட என்பதே பகுதி. ஆகவே நடை என்பது செல்லும் செலவு என்னும் அர்த்தத்தில் தொழிற்பெயரும் மற்ற அர்த்தங்களில் தொழிலாகுபெயரும் ஆகும். சொன்னடை வாக்கியநடை உரைநடை செய்யுணடை நூனடை என்ற வழக்காறுகளில் நடை என்பது ஆகுபெயர்ப்பொருளதே. நூனடையாவது நூல் செல்லும் செலவு, நூற்பொருள் செல்லும் செலவு என்பதாம். கானடையின் நோக்கமாவது ஒருவன் ஓரிடத்திருந்து பிறிதோரிடத்துச் சென்றுசேர்தல். நூனடையின் நோக்கமாவது ஒருகருத்து ஒருவன் மனத்திருந்து பிறனொருவன் மனத்துச் சென்றுசேர்தல். ஓரிடத்திருந்து பிறிதோரிடத்தில் ஒருவன் சென்று சேர்தற்குக் கால் கருவி. ஒருவன் மனத்திருந்து பிறனொருவன் மனத்தில் ஒரு கருத்துச் சென்று சேர்தற்குக் கருவியாவது சொல்.

ஆகவே நூனடையின் கூறுகளாவன, கருத்தும் சொல்லும் என இரண்டு. கருத்தாவது கருதிய பொருள்; சொல்லாவது அப்பொருளை உரைக்கும் உரை. ஒரு நூலின் நடை சிறந்தது என்பார் குறிப்பாவது, அந்நூல் தான் கருதிய பொருளை உரைக்கும் செவ்வி சிறந்தது என்பதாம். உரியசொற்கள் உரிய இடங்களில் பொருந்தி நடப்பதேநடை. கருதிய பொருளுக்கு உரிய சொற்களும் கருதிய பொருளுக்குரிய தொடர்களும்அவற்றுக்கு உரியஇடங்களில் பொருந்தி நடப்பதே முற்றுத் தொடர்மொழி என்பதான வாக்கியநடை. கருதிய பொருளுக்கு உரியசொல்லாவது மரபுவார்த்தை. "எப்பொருள் எச்சொலின் எவ்வா றுயர்ந்தோர்,செப்பினர் அப்படிச் செப்புதல் மரபே". சொற்களும் தொடர்களும் உரிய இடங்களில் நிற்றலாவது, அந்தந்த பாஷையின் போக்குக்கு ஏற்றவாறாக எழுவாய்செயப்படுபொருள் பயனிலைமுதலிய அங்கங்கள் கருதியகருத்துக்கேற்ப வாக்கியங்களில் உரிய இடங்களில் பொருந்தி நிற்றல்.

வாக்கியநடையிலே, பொருளும் சொல்லும், உள்ளிட்ட பொருளும் அதனை வெளியிட்டசொல்லும், கருதிய கருத்தும் அதனை உரைக்கும் உரையும், பருந்தும் அதன் நிழலும், மலரும் அதன் நாற்றமும், மணியும் அதன் ஒளியும் போல்வன. சொல்லொடு பட்டுக் கருத்து நடைபெறுவது, உடலொடு பட்டு உயிர் இயங்குவது போலாம். பொருளும் சொல்லும் அபேதம். பொருளும் சொல்லும் அபேதமாயினும், தோற்றக்கிரமத்தில் பொருள் முற்பட்டது; சொல் அதன் வழிப்பட்டது. கருத்துமுற்பட்டது; உரை அதன் வழிப்பட்டது. சட்டியில் உள்ளது தான் அகப்பையில் வரும். பொருளின் செவ்வியே சொல்லின்செவ்வி: கருத்தின் செவ்வியே உரையின் செவ்வி. உரைக்கலான பொருள் இல்லையாயின் உரைக்கலான உரையும் இல்லை. உரைக்கலானபொருள் உள்ளத்தில் உருப்படுமாயின், அதனை உரைக்கலான உரையும் வாக்கில் உதித்தலாகும். உரைக்கும் பொருள் உசிதமாயின் உரைக்கும் உரையும் உசிதமாகும். நினைப் பின்வழியது உரை.

ஒருவனது நானடை சிறந்தது என்ற குறிப்பு,அந்நூல் அவன் கருதிய கருத்தை உரைக்கும் செவ்வி சிறந்தது என்றகுறிப்பேயாம் என முன்னர்க் கூறப்பட்டது. அஃதாவது அந்தக்கருத்தை வேறு விதமாய் உரைக்கலான எவ்வகைத் திறத்தினுங் காட்டில் அந்நூல் அக்கருத்தை உரைத்துக் காட்டும் திறமே சிறந்தது; அந்நூல் அக் கருத்தை உரைத்துக் காட்டும் திறத்தினும் சிறந்தது வேறின்று என்பதாம். ஒரு கருத்தைப் பலவகைத் திறப்பாட்டினால் உணர்த்தக்கூடும். ஆயினும் உரைக்கும் உரையின் திறம் வேறுபட்டவிடத்துக் கருத்தின் திறமும் வேறுபடுவதாகும். கருத்தின் திறம் வேறுபடாது, அக்கருத்தைப் பிரதிசாயலாக பிடித்துக்காட்டவல்ல உரையின் திறப்பாடு ஒன்றே. அத்திறப்பாட்டினை உணர்ந்து உரைப்பதே நானடை செவ்விபெறுதலான மர்மம். நூல் நவிற்றும் நயம்பயத்தலான காரணம் இதுவே. இந்த மர்மம் எல்லாருக்கும் சித்தியாவதொன்றன்று. ஒவ்வொருகால விசேஷத்தில் ஒரொருவரே இந்தச் சித்தியை அடைபவர். "வார்த்தை பதினாயிரத்தொருவர்." தமிழ் சொல்வன்மை நாநலம் என்பன இந்தச்சித்தியே.

கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாம் சொல்.

என்ற குறள் இந்த வாக்குச் சித்தியை நன்கு விளக்குகின்றது.

நூனடை செவ்விபெறுதலான இந்தச் சித்தி தொட்டுக் காட்டியும் சுட்டிக்காட்டியும் விளக்குவதான ஓர் வித்தை அன்று. "தொட்டுக்காட்டாத வித்தை சுட்டுப்போட்டாலும் வராது" என்கிறவிதி இதற்கு முற்றும் பிரயோக மாகாது. கவிகள் போலவே கட்டுரை எழுதுவோரும் கருவிலே திருவுடையவர். நாநலமுடைமை பிறவிக் குணங்களில் ஒன்று. "தெய்வப்புலவனுக்கு நா உணரும் (சித்திர ஓடாவிக்குக் கைஉணரும்)" என்பது கவிநடைக்கு மாத்திரமேயன்றிக் கட்டுரைநடைக்கும் பொருந்துவதென்பது சிறந்த வசனநடையின் திறங்களைக் கூர்ந்து உய்த்துணர்ந்தவர் கண்டபடி. வசனத்தில் உரிய சொற்களாகிய நன்மொழி புணர்த்தியும் நவின்றோர்க்கினிமை தருவதான ஓசையூட்டியும் செவ்விசெய்த நடையாகிற நவநீதம் தெய்வப்புலவர் என்ப்படும் வாக்கிகட்கே கைவல்யம்.

இவ்வித அமிர்தவாக்கு இவர்கட்கு இயல்பு. ஏனையோர் இவர்களைப் போலவாக்குச்சித்திஅடைவது ஆமைமயிர்க்கம்பலம் அடைவதேயாம். நளபாகம் வீமபாகம் என்பன அனைவர்க்கும் கைவருவதில்லை. ஆயினும் பழக்கம் வழக்கம் அன்றோ. செந்தமிழும் நாப்பழக்கம்; நடையும் நடைப்பழக்கம்; ஆகையால் சிறந்த வசன நடைகளிற்பழகி அவற்றின் சூக்குமங்களை அறிந்து கடைப்பிடித்தலால், காரிகைகற்றுக் கவிபாடுவார் போல, வசனநடையில் சிலர் ஒரு பரியாயமாக வாக்குச்சித்தி அடையலாம்.

வாக்குச்சித்தி அடைவதில் ஒவ்வொருவரும் கவனிக்கத்தக்க சில அம்சங்கள் உண்டு.

இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
நடைதெரிந்த நன்மை யவர்.

என்னும் குறள் அமைச்சர் அவையறிந்துரைத்தலை நோக்கியதேனும், நூலாசிரியர் நூலோதுவாரை அறிந்துரைத்தலின் மேற்றாகவும் கொள்ளக்கிடக்கின்றது. இதன் பொருள், சொற்களின்நடையினை

ஆராய்ந்தறிந்த நன்மையினை உடையார் ஒன்று சொல்லுங்கால் அதன் செவ்வியை ஆராய்ந்தறிந்து வழுப்படாமல் மிகவும் தெளிந்து சொல்லுக என்பதாம். சொற்களின் நடையாவது சொற்கள்பொருள்களைப்பயக்குமாறு. செவ்வியாவது கேட்டற்கண் விருப்பமுடைமை. இங்ஙனம் கேட்டற்கண் விருப்பமுடைமைக்குக் காரணமான நடையின் குணங்களாவன:—வழுவின்மை சுருங்குதல் விளங்குதல் இனிதாதல் விழுப்பயன்றருதல் என்றிவை முதலாயின என்பர் பரிமேலழகர். அமைச்சியலுக்குரிய சொல்வன்மை இவற்றை உள்ளிட்டிருக்குமாறே, நூலுக்குரிய சொல்வன்மையும் இவைகளை உள்ளிட்டிருப்பது ஒருதலை.

இங்ஙனம் வள்ளுவரும் பரிமேலழகரும் கூறிய கூற்றை மூலபாடமாக வைத்துக்கொண்டு நடையின் திறங்களை ஒருவாறு விரித்துரைத்தல் ஆகும். சொற்கள் பொருள்களைப் பயக்குமாறு முன்னமே ஒருவாறு உரைக்கப்பட்டது. சொற்களின் திறங்களை முதலில் சிறிது ஆராய்ந்துகொள்வோம்.

சொற்களானவை, செஞ்சொல் ஆக்கச்சொல் குறிப்புச்சொல் என மூன்று வகைப்படும். அவற்றால் குறிக்கப்படும் பொருளும் செம்பொருள் ஆக்கப்பொருள் குறிப்புப்பொருள் என மூன்று வகைப்படும். செஞ்சொல்லாவது நேராற்றலால், அதாவது இச்சொல்லால் இப்பொருளை அறிக என்னும் சங்கேதத்தால், பொருளைத் தருவது. இடுகுறி காரணக்குறி காரணவிடுகுறி என்பவை இதன்வகை. ஆக்கச்சொல்லாவது இலக்கணையால் பொருள் தருவது. ஆகுபெயர் உருவகம் முதலியன இதில் அடங்கும். குறிப்புச்சொல்லாவது குறிப்பால் பொருள் தருவது. குறிப்பாவது செம்பொருளும் ஆக்கப்பொருளும் அல்லாத வேறுபொருளைத்தரும் செய்கை. ஒட்டு (பிறிதினவிற்சி) - பரியாயம் - மாறுபடுபுகழ்நிலை - புகழாப்புகழ்ச்சி முதலியன இங்ஙனம் குறிப்பால்பொருள் தருவன. செஞ்சொற்கள் மாத்திரமே மரபுபற்றிவருவன. இவைகளே வெளிப்படையால் பொருள் உணர்த்துவன. ஆக்கச்சொற்கள் குறிப்பால் பொருள் உணர்த்துவனவாயினும் குறிப்புச்சொற்களின் வேறானவை.

இவ்வகைப்பட்ட சொற்களைக் கையாளும் திறம் நூலாசிரியருக்கு இன்றியமையாதது. இத்திறம் நிகண்டு திவாகரங்களை நெட்டுருப்பண்ணுவதனால் மாத்திரமே கைவருவதன்று. கல்வி கேள்விகளால் செய்யுள் வழக்கையும் உலகவழக்கையும் நுனித்தறிவதான பாஷாஞானமே சொற்களைக் கையாளும் திறத்துக்கு ஆதாரம். பாஷாஞானம் உள்ளவன் அகராதிகளில் உள்ள சொற்கள் எல்லாவற்றையும் கையாள்வது இயலாது. தான் இயற்றப்புகுதலான நூற்பொருளுக்கேற்ற சொற்களையும் அவற்றின் பிரயோகங்களையும் அறிவது ஒருதலை. இங்ஙனம் சொற்களைக் கையாள்வதில் தமிழ்ச்சொற்கள் மாத்திரமே சாலா. சிலபொருள்களையும் கருத்துக்களையும் சில வடசொற்களும் சில திசைச்சொற்களும் நன்கு விளக்குவனவாக இருத்தலால், அவற்றின் பிரயோகங்களை அறிவதும் ஒருதலையே. கற்போர் நெஞ்சம் காமுறுமாறு சொற்பொருளுணர்த்தும் சொல்வன்மை பெறவேண்டுவான் இங்ஙனமாக மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்தலே முதன்மையாகக் கொள்ளத்தக்க விஷயம்.

மொழித்திறத்தின் முட்டறுத்து அவ்வவ்விடத்துக்குரிய நன்மொழி புணர்த்தலோடு நவின்றோர்க்கினிமை தருவதான ஓசையூட்டுந்திறமும் இனிதாதல் எனப்பரிமேலழகர் கூறிய குணத்தில் அடங்கும். செய்யுளில் எதுகைமோனையோடு சீர்களின்இயைபு சந்தவின்பந்தருவதுபோல, வசனத்திலும் சந்தவின்பந் தருவனவான கூறுகள் சில உண்டு. அவையாவன எதுகைமோனைகள் ஏற்றபெற்றி ஓரோவிடத்தியைவதும், குறில் நெடில்கள் சந்தர்ப்பத்துக்கேற்ப அளவுபட வருதலும், வன்கணமும் மெல்கணமும் சாலமிகாது மூக்கணமும் விரவி வருதலும், இன்றியமையாத சந்திகளைமாத்திரம் அமைத்து இசையறுப்பதும் முதலியனவாம். இவையெல்லாம் இரசிகர்க்கே இயல்பாக இயையும். இரட்டைக்கிளவி - அடுக்குத்தொடர் - மீமிசை - மடக்கு - சிலேடை - சொற்பின் வருநிலை - விரோதவணி - முரண் - முதலியவற்றால் சொல்லின்பம் பெறவைப்பதும் இங்கே கொள்ளத்தகும். பொருட்சுவைஇல்லாதவிடத்துச்சொற்சுவை உண்டாகாது. பொருட்சுவை சொற்சுவை என்னும் இரண்டும் இயைந்து நடத்தலே இனிதாதலாம்

வழுவின்மையை நடையின்செவ்விகளில் ஒன்றாக வைத்தார் பரிமேலழகர். வழுவாவன சொல்வழு பொருள்வழு என்பன. பொருள் வழுவைப்பற்றி ஈண்டு ஆராய்ச்சியின்று. சொல்வழுவாவது சொல்லின் குற்றம். சொல் இலக்கணப்பொருத்தம் இன்றிவருவது. வழூஉச்சொற் புணர்த்தல் என்ற குற்றம் இதுவே. சந்திவழு முடிபுவழு என்பனவும் ஓம்பற்பாலனவே. வலிமிகுதலான இடத்தில் இயல்பாக விடுதலும் இயல்பாமிடத்தில் மிகுதலாக விடுதலுமாகியவழுக்கள், கற்கறிக்குமாறு அட்ட அடிசில்போல் படிப்பவன் வாய்க்கும், அபசுவரங் கலந்த கீதம்போல் கேட்பவன் செவிக்கும் அருவருப்புத்தருவனவாகும். முடிபுவழுக்கள் வெளிப்படை. இன்னோரன்ன வழுக்களைத் தவிர்த்தற்கு எழுத்திலக்கணமும் சொல்லிலக்கணமும் அறிவது அவசியம்.

நடையின் செவ்விக்குரிய குணங்களில் சொல் சுருங்குதல் ஒன்று. அதாவது 'மிகபடச் சொல்லேல்' என்பதாம். பரந்துரைத்தலும் பாரித்துரைத்தலும் ஆகா. குன்றக்கூறலும் குற்றமே. 'ஒருங்கெனைத்தும், சில்லெழுத்தினாலே பொருளடங்கக் காலத்தால், சொல்லுக செவ்வியறிந்து' என்பதே சுருங்கச்சொல்லுதலின் சூட்சுமம். இது நூலினுக்கு அழகென்று வரையறுத்த பத்தில் ஒன்று.

> பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்ற மாசற்ற
> சிலசொல்லல் தேற்றா தவர்.

சுருங்கச்சொல்லுமிடத்து மயங்க வைத்தல் ஆகாது. நின்று பயனில்லாத சொற்களை நீக்குதல் வேண்டும். தொகுத்துச்சுட்டல் - வகுத்துக்காட்டல் - ஒப்பின் முடித்தல் - மாட்டெறிந்தொழுகல் - உரைத்துமென்றல் - உரைத்தாமென்றல் - எஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறல் - சொல்லின் முடிவினப் பொருண்முடித்தல் - ஒன்றினமுடித்தன்னின முடித்தல் முதலிய தந்திரவுத்திகளை அனுசரிப்பதுசுருங்கச் சொல்லுதலுக்குச் சிறந்த உபாயங்களாம்.

இனி விளங்குதல் என்பது தான் கருதிய பொருள் பிறருக்கு உள்ளவாறு விளக்கமாதல். அங்ஙனம் உரைப்பது விளங்கவைத்தல் என்னும் அழகு. அதாவது பொருளைச்சந்தேகத்துக்கு இடமா

காது விளங்கவைத்தல்- நூனடையில் இந்த அம்சம் மிகவும் முக்கியமானது. பொருள் கருகலின்றி வெளிப்படையாகத் தெளிந்துநிற்பதே விளங்கவைத்தலின் நோக்கம். சாஸ்திரசம்பந்தமான பொருள்களை விளக்குமிடத்தில் நூலாசிரியன் எவ்வளவு விளக்கமாகக் கூறினும், அந்தச் சாஸ்திரத்திற்குரிய பரிபாஷை பயிற்சியாகிற வரையில் மாணாக்கன் நூனுதலும் பொருளை எளிதின் உணர்தல் ஆகாது. இது நூலாசிரியனுடைய குற்றம் அன்று. பரிபாஷை இன்றியும் சாஸ்திரப் பொருள்களைத் திட்பமாகவும் நுட்பமாகவும் வரையறுத்துரைப்பதும் இயலாது. அந்தந்த நூலைக் கேட்டற்குரிய அதிகாரியின் திறத்துக்கேற்ப ஐயம் திரிபுகளுக்கு இடமின்றி, பொருள் உள்ளவாறு தெளிவாக விளங்குமாறு உரைப்பதே விளங்கவைத்தலின் நோக்கம். தன்மை நவிற்சி - உவமைகாட்டல் - உதாரணம் காட்டல் - மேற்கோள்காட்டல் - இன்னதல்லது இதுவென மொழிதல் முதலியன விளங்கவைத்தலுக்குரிய சாதனங்களாம். வாக்கியங்களையும் பந்திகளையும் இயல்களையும் முறையின் வைத்தலும் ஒருதலை.

விழுமியது பயத்தல் என்னும் அழகையே கருதிற்று விழுப்பயன்றருதல் என்பது. அது ஒண்பொருள் (உசிதமான பொருள்) பெறும்படி நிற்றல். "அறம்பொருளின்பம் வீடடைதல் நூற்பயனே" ஆதலால் இந்தப் புருஷார்த்தங்களில் ஒன்று தருவதாக நிற்றலே விழுப்பயன்றருதலாம். ஒருபயன் கருதாத நூல் இல்லை. புருஷார்த்தங்களுக்குக் கருவியான விழுப்பயன்றருதலாகக் கொள்ளலுமாகும்

இங்ஙனம் இழுமென் மொழியான் விழுமியது நுவலும் நோக்கம் இல்லாதவன் நூலெழுதப் புகுதற் பாலனல்லன். அவன் அது செய்வது வெறுஞ்சட்டிதாளிப்பதே. தனது மனத்தின் இயல்பான போக்குக்கு மாறான பொருள்களின் கூறுபாடுகளை விரித்தற்பொருட்டும் ஒருவன் நூலெழுதப் புகுதற்பாலனல்லன். அவன் அது செய்வது அகாரியமே. மனப்போக்கொடு மாறுகொள்ளாமற் பொருந்தியவிடத்தும், கூறலுற்ற பொருளின் கூறுபாடுகளைப் பூர்வோத்தரமாய்த் தீர்க்கமாக அறியாதவன் எழுதலான நூல் சென்று தேய்ந்

திறுவதாகும். அந்நூல் குறைகுடமே. பிறருடைய நடையின் போலியாக எழுதப்புகுவது அன்னநடைநடக்கப்போய்த் தன்னடையும் கெடுவதே. பிறர் பின்பற்றத்தக்க நூனடை தீர்ந்த நடையாகக் கொள்ளப்படாது. பிறர் நடையைப் பின்பற்றிய நூல் திட்பமும் நுட்பமும் இல்லதேயாகும். பிறநூற்பொருளையும் பிறநூனடையையும் பின்பற்றித் தொடுத்த நூல்கள் ஒட்டிட்டுத் தைத்த உடைகள்போலாம். அவை இரம்மியம் தருவதும் இல்லை: நூற்கணக்கில் வைத்து எண்ணப்படுவதும் இல்லை.

நூனடையின் செவ்வியால் நூலாசிரியன் செவ்வி தானே விளங்கும். உரையின் செவ்வி உரைப்போன் செவ்வியே. உரைத்தவனை உணராத விடத்தும் உரையின் செவ்வி அவனது செவ்வியை உணர்த்தும். ஒரு நூலை இயற்றுவித்தோன் தான் அதனை இயற்றினைக வெளியிடினும் உள்ளபடி இயற்றினன் பெயர் வெளிவராமற் போவதில்லை. நூலாசிரியன் திறங்களெல்லாம் நூனடையால் விளங்கும். ஆசிரியனும் அவனியற்றிய நூலும் பிம்பப்பிரதிபிம்பங்கள். "செய்தானை ஒவ்வாத பாவையோவில்".

தி. செல்வக்கேசவராயன்.

உ

சேனாவரைய வாராய்ச்சி.

(செந்தமிழ்த்தொகுதி-ச, பகுதி-கஉ, ௬௬ ௦-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

எச்சவியல் சூ. கரு.

"இசைநிறை யசைநிலை பொருளொடு புணர்தலென்
றவைமூன் றென்ப வொருசொல் லடுக்கே."

"இ-ள். இசைநிறையும் அசைநிலையும் பொருள்வேறுபாட்டொடு புணர்வதுமென ஒரு சொல்லடுக்கு அம்மூன்று வகைப்படும். எ-று."

"உ-ம். 'ஏஏ ஏஏ யம்பன் மொழிந்தனள்' என்றது இசைநிறை. மற்றோ மற்றோ; அன்றே அன்றே என்பன அசைநிலை."

என்றவற்றின்பின், பொருளொடு புணர்தலுக் குதாரணமாக "பாம்பு பாம்பு; அவனவன்; வைதேன்வைதேன்: உண்டுண்டு; போம்போம் என்பன, முறையானே விரைவுந்துணிவும் உடம்பாடும் ஒருதொழில் பலகானிகழ்தலுமாகிய பொருள்வேறு பாடுணர்த்த லிற் பொருளொடு புணர்தல்" என்பது பிரதிகளி லெல்லாங் காணப் படுகிறது.

இவ்வாக்கியம் பொருளொடு புணர்தல் நால்வகைப் படுமென் றும், அவற்றிற்குதாரணம் இவையென்றும் காட்ட எழுந்தது. இதனில், பொருளொடுபுணர்தலின் வேறுபாடு விரைவும், துணிவும், உடம்பாடும், ஒரு தொழில் பலகானிகழ்தலுமென நான்கென்று சொல்லி, உதாரணம் ஐந்து காட்டப்பட்டிருக்கிறது. முறையானே என்றதனால், பாம்புபாம்பு என்பது விரைவுப்பொருளில் வந்ததென்பதும், அவனவன் என்பது துணிவுப்பொருளில் வந்ததென்பதும், வைதேன் வைதேன் என்பது உடம்பாட்டுப்பொருளில் வந்ததென்பதும் பெறப்பட்டுப் பொருத்தமாயின. இனி ஒருதொழில் பலகானிகழ்தலுக்குதாரணமாக உண்டுண்டு; போம் போம் என்பன எஞ்சிநிற்கின்றன. ஒன்றற்கே இரண்டுதாரணங் காட்டியிருக்கின்றாரெனக் கொள்வோமெனின்:— அவ்வாறு கொள்ளினும் பொருள் பொருந்தவில்லை.

இனி உண்டுண்டு போம்போம் என்பவற்றுள் ஈற்றிலுள்ள போம் என்பதனை நீக்கிவிட்டு, உண்டுண்டுபோம் என்பதை உதாரணமாகக் கொள்ளின், பயனின்றியே வேளைதோறுந் தின்றுதிரியும் ஒருவனைப்பற்றி வேறொருவரிடம் பேசிக்கொண்டிருக்குங்கால், அவர் "சாத்தன் என்னசெய்து கொண்டிருக்கிறான்" என்றவழி, "அவன் உண்டுண்டுபோம்" என்பது வழக்காறுகலானும், இதில் உண்ணுதற்றொழில் பலகால் நிகழ்கின்றமை கூறப்படுதலானும், ஒரு தொழில் பலகானிகழ்தற்குப் பொருத்தமுடைத்தாம். ஆகவே ' ஒருதொழில் பலகானிகழ்தலுக்கு உண்டுண்டுபோம் என்பதையே உதாரணமாகக்கொண்டு ஈற்றிலுள்ள போம் என்பதை நீக்கிவிடவேண்டுமென்பது. இவ்வுதாரணத்தில் உண்டுண்டு என்பதே ஒரு சொல்லடுக்காயினும் அவ்வாறு நிற்பின் வினையெச்சப்பொருள் படாமையின்

அப்பொருள்படுவான் போம் என்பதும் சேர்த்துரைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

எச்சவியல். சூ-௧௯.

"வினையின் றொகுதி காலத் தியலும்."
"இ-ள். வினைத்தொகை காலத்தின் கணிகழும். எ-று."

"காலத்தியலுமெனப் பொதுவகையாற் கூறியவதனான் மூன்றுகாலமுங்கொள்க."

என்றவற்றின்பின்,

"தொகுதி காலத்தியலுமெனவே, அவ்வினை விரிந்து நின்றவழித்தோன்றாது தொக்கவழித்தொகையாற்றலாற் காலந்தோன்றுமென்றவாறும்" என்றிருக்கிறது. இவ்வாக்கியம், ஆடரங்கு முதலிய வினைத்தொகையெல்லாம் ஆடு, அரங்கு; செய், குன்று; என்பன இவ்விரண்டு சொல்லாகக்கூடியவழி அத்தொகையாற்றலால் ஆடிய ஆடுகின்ற ஆடும் எனவும், செய்த செய்கின்ற செய்யும் எனவும் முக்காலமுந் தோற்றுவிக்குமேயன்றி, அரங்கு, குன்று என்பவற்றினீங்கி ஆடு, செய் என்பன தனித்து நிற்பின் அவ்வாறு முக்காலமுந் தோற்றுவியா என்பதை உணர்த்துகின்றது.

இதனில் "அவ்வினை விரிந்து நின்றவழி" என்பது ஆராயத்தக்கது. ஈண்டுவினையென்றது முதனிலைத் தொழிற் பெயராய் ஆடு, உண், தின் என வினைமாத்திரமுணர்த்தி நிற்பனவற்றை. இதனை மேல் ஆசிரியர் சேனாவரையரே நன்குவிளக்கியிருக்கின்றார்.

இனி, "வினைவிரிந்து நின்றவழி" என்பதற்கு 'வேற்றுமைத் தொகை உருபுவிரிதல்போல வினைத்தொகையும் விரிந்து உண்ட, உண்கின்ற, உண்ணும் எனத்தொகாநிலையாய் நின்றவழி' எனப் பொருள் கொள்ளின், அவைதாமே காலங்காட்டி நிற்றலால் "விரிந்து நின்றவழி (காலம்) தோன்றாது" என்பதனோடு மாறுபடுகின்றது. அதனானும், மேல் "தொகைப்பொருளாகிய தாம் பிரிந்தவழிப்பெறப்படாமையின்" எனவும், "ஆசிரியர் இவற்றைப் பிரித்துப் புணர்க்கப்படா: வழங்கியவாறேகொள்ளப்படுமென்றது பிரித்தவழித் தொகைப்பொருள் சிதைதலானன்றே" எனவும் இச்சூத்திரவுரை

யிற் பலவிடத்தும் பிரித்தல் பற்றியே கூறதலானும், ஈண்டும் அவ்வாறே பிரித்தல்பற்றிக் கூறிற் பொருட்பொருத்த முறுதலானும் "விரிந்துநின்றவழி" என்பதை "பிரிந்துநின்றவழி" எனத் திருத்திக் கொள்வதே செவ்விதாம்.

இவ்வாறுகொள்ளிற் பொருட்பொருத்த முறுதல்:— ஆடரங்கு என்பதில் ஆடு என்பது அரங்கு என்பதை விட்டுப் பிரிந்து நின்றவழிக் காலந்தோன்றாமையும் அதனோடு தொக்கவழித்தொகையாற்றலாற் காலந்தோன்றுதலுமாம்.

இதுகாறுங்கூறியவாற்றால், தொகுதல் என்பது சுருங்குதல், ஒன்றுபொன்று கூடுதல் என இருபொருள்படும் என்பதும், அவற்றுள் முன்னையதற்கு விரிதலும், பின்னையதற்குப் பிரிதலும் எதிர்மொழியாமென்பதும் பெறப்பட்டன. இச்சூத்திரத்துக்கூறப்படுந்தொகுதல் ஒன்றுபொன்று கூடுதலென்னும் பொருளில் வந்தது.

எச்சவியல். சூ. ருச.

"செய்யாயென்னுமுன்னிலைவினைச்சொற்
செய்யென்கிளவி யாகிடனுடைத்தே."

"இ - ள். செய்யாயென்னும் வாய்பட்டதாகிய முன்னிலை முற்றுச்சொல் ஆயென்னு மீறுகெடச் செய்யென்னுஞ் சொல்லாய் நிற்றலுடைத்து. எ - று."

"ஆகிடனுடைத்தென்றதனான், செய்யாயென வீறுகெடாது நிற்றலே பெரும்பான்மை யென்பதாம்."

"உ - ம். உண்ணாய், தின்னாய், கிடவாய், நடவாய், தாராய், வாராய், போவாய் என்பன, ஈறுகெட உண், தின், கிட, நட, தா, வா, போ எனச் செய்யென்கிளவியாயினவாறு கண்டுகொள்க."

"செய்யாயென்னும் முன்னிலை யெதிர்மறை செய்யென்கிளவியாதற் கேலாமையின், செய்யாயென்னு முன்னிலை வினைச்சொலென்றது விதிவினையேயாம்."

என்றவற்றின் பின்னுள்ளதோர் வாக்கியம் இதுகாறும் வெளிப்பட்டுள்ள அச்சுப்பிரதிகளினும், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துள்ள இ

ரண்டேட்டுப் பிரதிகளினும் ஒன்றோடொன்றொவ்வாமற் பிழைபட்டுக்கிடக்கின்றது. அது வருமாறு:—

“தன்னின முடித்தலென்பதனான் என்பன மீன்கடல் மதமென நிற்றலும், அழியலை - அலையலை - என்னு முன்னிலை யெதிர்மறை ஐகாரங்கெட்டு - அழியல் - அலையல் - என நிற்றலுங்கொள்க.” என்று ஒரு பதிப்புப்புத்தகத்திற் காணப்படுகிறது.

மற்றிரண்டு பதிப்புக்களில் “தன்னின முடித்தலென்பதனான் அழியலை, அலையலை என்னு முன்னிலை யெதிர்மறை ஐகாரங்கெட்டு அழியல், அலையல் என நிற்றலுங்கொள்க.” என்று இடையிலுள்ள சில சொற்களை நீக்கியச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

இனி ஓரேட்டுப் பிரதியில் “தன்னின முடித்தலென்பதனான் [—என்பன மீன்கடலமதம என நிறறலும] அழியலை அலையலை என்னு முன்னிலை யெதிர்மறை ஐகாரங்கெட்டு அழியல் அலையல் என நிற்றலுங்கொள்க.” என்றிருக்கிறது.

மற்றொன்றில் “தன்னின முடித்தலென்பதனான் [—என்பன மீனகட வமதம என நிறறலும] அழியலை அலைபலை என்னுமுன்னிலை யெதிர்மறை ஐகாரங்கெட்டு அழியல் அலையல் என நிற்றலுங்கொள்க.” என்றிருக்கிறது.

இவற்றைக்கொண்டு நோக்குமிடத்து, ஏட்டுப்பிரதிகளில் நெடுநாள்முன்னரே கைதவறியோ, அல்லது பாணம் விழுதல் முதலிய குற்றத்தினாலோ இவ்வாக்கியத்திடையில் இரண்டொரு சொல் விடப்பட்டிருந்தமையால், பிற்காலத்துப் பிரதிசெய்தோராலும் அவ்வாறே எழுதிவைக்கப்பட்டதென்றும், பின் அச்சிட்டவர்களும் அதனை நன்காராயாது, இருப்பதை வைத்துக்கொண்டு ஒற்றுப்போடக் கூடாதவிடத் தொற்றைப்போட்டும், போடவேண்டிய விடத்து ஒற்றுப்போடாமலும் ஒருபதிப்புக்காரரும், இருப்பதிலும் சில சொற்களை நீக்கி ஏனையோரும் அச்சிட்டுவைத்தார்களென்றும் தோற்றுகின்றது.

அற்றேல் இவ்வாக்கியந்தானிருக்கவேண்டுவது எவ்வாறோவெனின்:—“தன்னின முடித்தலென்பதனான், வம்மின் தம்மின் என்ப

ஊ மின்கெட வம்தம் என நிற்றலும், அழியலை அலையலை என்னுமுன்னிலை யெதிர்மறை ஐகாரங்கெட்டு அழியல் அலையல் என நிற்றலுங் கொள்க." என்றிருக்கவேண்டுமென்பது.

இஃதெங்ஙனம் பெறப்பட்டதெனின்:—மேலேகாட்டப்பட்டுள்ளபிரதிபேதங்களுள் ஈற்றிலுள்ள ஏட்டுப்பிரதிப்பாடமாகிய "தன்னிலை முடித்தலென்பதனான்—எனபன மீனகட வமதம எனநிறறலும" என்பதில் 'வமதமஎனநிறறலும' என்பதை 'வம்தம் எனநிற்றலும்' என்று படிக்கவும், 'மீனகட' என்பதனிடையில் ஒருகொம்புபோட்டு மீ என்பதை மி எனவைப்பின்: 'மின்கெட வம்தம் எனநிற்றலும்' என்றுபடிக்கவும், இதற்கிசைய 'எனபன' என்பதன்முன்—இவ்வடையாளமிடப்பட்டுள்ளவிடத்து' வம்மின் தம்மின்' என்றிரண்டு சொற்பெய்துகொள்ளின் 'வம்மின் தம்மின் என்பன மின்கெட வம் தம் எனநிற்றலும்' என்று படிக்கவும் இடந்தருதலானும், இதிலுள்ள எண்ணும்மை, பின் "அழியலை அலையலை..................அழியல் அலையல் என நிற்றலும்" என்பதிலுள்ள உம்மையோடியைந்து பொருட்பொருத்த முறுதலானும், வம்மின் தம்மின் என்பன மின்கெட வம்தம் எனநிற்றல் - "தறுமெனக்கரைந்து வம்மெனக்கூய்" என்னும் பத்துப்பாட்டு, பொருநராற்றுப்படை ௧0௧-ம் அடியினும், "யாவரும் வருக வேனோருந் தம்மென" என்னும் மதுரைக்காஞ்சி ௭௪௭-ம் அடியினும் பிறாண்டுங் காணப்படுதலானும் பெறப்பட்டதென்க.

(இன்னும் வரும்.)

அ. கோபாலையன்.

நன்னூல் விருத்திக் குறிப்பு.

(செந்தமிழ்த் தொகுதி-௪, பகுதி ௧௧, ௱௦௭-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

சொல்லதிகாரம்.

பெயரியல்.

(௨௭௩) தொல்-செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிருநிலத்துந் தங்குறிப்பினவே திசைச் சொற்கிளவி.

"சிங்களம்—புலிந்தாமிவையே"

(௨௭௫) "மலைமகள் மகனே மாற்றோர் கூற்றே"
(திருமுருகாற்றுப்படை)

மரபுப்பெயர் ஆகுபெயரெனப் பொருள்கொள்வார் இலக்கண விளக்கநூலுடையார். அவர்மரபுப்பெயரென்றது பாகன் இடையன் என்றற்றொடக்கத்தனவற்றை.

(௨௭௬) ஏனாதி, காவிதி, எட்டி, குடுமி, செட்டி, வழுதி, சேய், ஏந்தல், செம்மல், அண்ணல், ஆண்மகன், மகன். மகன் என்பதுஈண்டு ஆடூஉ என்னும் பொருட்டு: முறைப்பெயரன்று.

(௨௭௭) பேதை, பெதும்பை, பாங்கி, பெண்டாட்டி, பெண்டு, பெண்மகள், மகள், பெண்மகன். மகள் என்பது ஈண்டு மகடூஉ என்னும் பொருட்டு: முறைப்பெயரன்று.

பெண்மகன் என்பது நாணின்றிப் புறத்திருந்து விளையாடும் பருவத்துப்பெண்மகட்கு வழங்கும்பெயர். அகத்திருத்தற்குரியபெண்மகள் ஆண்மகன் போலப் பேதைப் பருவத்து நாணின்றிப்புறம்போந்தாடலிற் புறத்துத்திரிதற்குரிய பெண்மகட்குப் பெண்மகனெனப் பெயர் கூறப்பட்டது. பெண்டாட்டியென்பது பெண்மையை ஆள்கின்றவள். "ஊரார் பெண்டென மொழிகமென்னை நின்பெண்டெனப் பிறர் கூறும் பழிமாறப்பெறுகிற்பின்" எனச்செய்யுட்கண்ணும் பெண்டு வருமாறு காண்க.

(உஎஅ) மகார், சிறார், எல்லாரும், தங்கை, தாயர், பெண்டீர் பெண்டுகள், வேளிர.

(உஎகூ) உள்ளது, இல்லது,என்றற்றொடக்கத்தன அஃறிணை யொருமைப் பொருள் குறித்து நின்றன.

(உ௲0) யா, பல்லவை, சில்லவை, உள்ளவை, இல்லவை, உள்ளன, இல்லன, மற்றையன.

(உஅக) அஃறிணைப் பெயர்களுள் ஒன்றன் பெயரென்றும் பலவின் பெயரென்றும் விதந்து முற்கூறியபெயர்களைப்போலப் பால் பகுப்பில்லாத பெயர்களெல்லாம் பால்பகா அஃறிணைப் பெயர். இவையே அஃறிணையியற் பெயரெனவும் படும்.

(உஅஉ) ஈண்டு முதற்பெயரென்றது நிமித்தமின்றிப் பொருள் பற்றி வரும் பெயர். சினைப்பெயரென்றது சினையுடைமையாகிய நிமித்தம் பற்றி முதன்மேல் வரும் பெயர்.

சினைமுதற் பெயர் சினைப்பெயரோடு தொடர்ந்துவரு முதற்பெயர். முறைப் பெயர் பிறவியானொருவரோடொருவர்க்குளதா மியல்பு பற்றி வரும் பெயர்.

(உஅரு) முடஞ்சினையது விகாரமாதலிற் சினையாயிற்று.

(உஅறு) "பேய்பூத மந்தி கிளிபூவை பேசுதலா - னுகுமே தன்மை பொது" என்பதுபற்றித் தன்மையை விரவுத்திணை யெனச் சாதித் தாசிரியர்தொல்காப்பியனுர்க்கு மறியாமையேற்றி யிலக்கண விளக்கநூலார் பேய்பூதந் தெய்வச்சாதியாதலாற் றெய்வஞ்சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி யென்பதனுளடங்கு மாதலானு மந்திபேசுதல் யாண்டுமின்மையின், "ஈங்கு நீ யெம்மைநோக்கி" என்றாற்போல்வன, புனைந்துரைவகையாற் கூறியதன்றி, உண்மைபற்றிக் கூறியதன்றாகலானுங் கிளிபூவை கூறியவாறு கூறுவதல்லது இச்சொல்லை இவ்வாறு கூறவேண்டுமெனச் சொல்லுமையறிந்து கூறுதலுலகத்தின்மையால், "பூவையுங் கிளியையுங் கேட்டு"என்றாற்போல்வனவும், புனைந்துரைவகையாற் கூறியதேயாமாகலானுந் தன்மை விரவுத்திணையாகாதென மறுக்க. மரமுதலியன பேசுவனவாகச் சான்றோர்

*

செய்யுட்கண் வருதலினவை புனைந்துரையெனவேபடுமாகலா னிவை யு மன்னவேயாமென்க. இனி மந்திமுதலிய வுண்மையாற் பேசின வேயாமெனினும் எறும்புகள்பேசினவற்றை ஒரு வேந்தன்கேட்டு நகைத்துத் தன்மனைவிக்குக் கூறித் தலையிழந்தானெனப் புராணங்க கள் கூறுதலி னெறும்புகள்பேசுதல் பெற்றாம்; அவைபேசுதல் குறிப்பா லுணர்த்துதலன்றி, மொழியாற்பேசுதலன்றென்பதெல்லார்க்கு மொப்பமுடிந்தது. முடியவே, அஃறிணைப்பெயர்களெல்லா மிவ்வா றொன்றற் கொன்று குறிப்பா லுணர்த்து மென்பது பெறப்பட்டதா கலின் மந்திமுதலிய பேசுதலு மவ்வியல்பிற்றேயாமென்க. இங்ங னமன்றாயி னுயர்திணையஃறிணை யென்னும் பகுப்பேலாமையறிக. ஒரோவழி யஃறிணைப்பொருள்கண் மொழியாற்பேசுவனவுளவாயி னது தெய்வத்தன்மை முதலிய விசேடத்தானன்றிப் பொருட்டன் மையினமைத்துக் கொள்வதன்றி யதுபற்றி விரவுத்திணை யென்றல் சிறிதும் பொருந்தாதென்க. அற்றாதலினன்றே ஆசிரியர் தன்மை யை யுயர்திணையெனவே கூறியதூஉமென்க.

(௨௯௦) எண்ணுப்பெய ராகுபெயராகாவென்றா ரிலக்கண விளக்க நூலார். நெல்லையளந்துபார்த்தும், பொன்னை நிறுத்துப்பார்த்துமன்றி யவற்றிற்குப் பதக்குத் தொடியென்றளவு நிறையுமாகிய பெயர் கூறப்படாமைபோலப் பத்துப் பொன்னையும் எண்ணிப்பார்த்தன்றி யவற்றிற்குப் பத்தென்னும் பெயர் கூறப்படாமையானும், "ஆறறியந்தணர்" என்புழி, ஆறென்னும் வரையறைப் பண்புப்பெயர் அப்பண்பினை யுடைய அங்கத்தினையுணர்த்தி யாகுபெயராய் நிற்குமெனக் கூறிய நச்சினார்க்கினியார்க் கெண்ணுப்பெய ராகுபெயராதற்கேலாதென்றது கருத்தன்றாதலானும் உரையாசிரியர்க்கு மிவற்றை யாகுபெயரென்றலே கருத்தாகலானும் எண்ணுப்பெயரும் எண்ணப்படுபொருளையுணர்த்தும்வழி யாகுபெயரேயாமென்க. இது "கிளந்தவல்ல" என்னு மாகுபெயர்ப்புறனடையாற் கொள்க. இன்னு முயர்திணைக்கண் மூவரென விகுதி நின்றே பொருளையுணர்த்துதலான் அல்வுழியாகுபெயராயே நின்று பொருளையுணர்த்துமெனவுணர்க. இன்னோரன்னவற்றிற்கெல்லாம் வடநூலார் விகுதி நின்று கெட்டதென்பர்.

"திரைத்த விருது குறள்சிந் தளவடி தேம்பழுத்து" என வொரு செய்யுட்கு முதனிற்குஞ் சொற்கள் அவ்வச்செய்யுட்களைக் கூறினமையின் இவையே சொல்லாகுபெயராமென்க. இது சினையாகுபெயருளடங்குமேனும் விளங்குதற் பொருட்டு வேறு கூறினர். அவை யாகுபெயர் குணவாகுபெயருளடங்குமேனும் அதனை வேறு கூறினாற் போலக் கொள்க. (இ - சூறாவளி)

ஆகுபெயரு மன்மொழித்தொகையு மொன்றென்றார் இலக்கண விளக்க நூலார்; "குறிப்பிற்றருமொழி" யிவையென்புழி யாகுபெயரெனவே யன்மொழித்தொகையு மடங்குமொன்றொழியாது "ஆகுபெயர் வினைக்குறிப்பின் மொழிவிகாரம்" என வேறுகூறலான் அவர்க்குங் கருத்தன்மையுணர்க. பரிமேலழகர் "அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை" என்புழிக் கனங்குழையென்றதை ஆகுபெயரென்றாரெனின், அவர் "அரியவென் றாகாதவில்லை பொச்சாவாக், கருவியாற் போற்றிச் செயின்" என்பதில் பொச்சாவாக் கருவியென்பதற்கு, மறவாதமனமென அந்தக்கரணத்தைக் கருவியாக்கிக் கூறினர். அதனை மறுத்துப் பொச்சாவாமையாகிய கருவியெனத் தாமும் பெயரெச்சச்சூத்திரத் துரைத்தாராகலின், அவர் கூறியனவெல்லா முடன்பாடென்பது தமக்குங் கருத்தன்றென்க.

மக்கட்சுட்டு - மக்களாகிய நன்குமதிக்கப்படும் பொருளும் மக்களேயாகலின் மக்களாகியமக்கள் எனவருவதல்ல தின்னதிதுவென வாராமையின் மக்கட்சுட்டே யிருபெயரொட்டாகாதென்றார். உலகத்துப் பொருளெல்லா முயர்திணைப்பொருளஃறிணைப்பொருளென விரண்டாகப் பகுத்துக்கொண்டதற் கேற்ப மக்களென்பது பொருளென்னும் பொதுமையினீக்கி யுயர்திணைப்பொருளை விசேடித்து நிற்பச் சுட்டென்பதாகுபெயராய் அப்பொருளினுயர்ச்சிதோன்றச் சிறப்பித்துநிற்ப இன்னதிதுவென வொன்றனை யொன்று விசேடித் திருபெயரொட்டிவருதலா னிருபெயரொட்டாகாமை யாண்டையதென மறுக்க.

அகத்தியனாற் செய்யப்பட்ட நூல், தொல்காப்பியனாற் செய்யப்பட்ட நூல் என்னும் பொருட்கண் அன் விகுதிகெட் டம்விகுதி

புணர்ந்து அகத்தியம் தொல்காப்பியமென முடிந்தன. "முதலிற் கூறும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற் சேனாவரையரு மிவ்வாறே கூறியுரையாசிரியரை மறுத்தார். இனியுரையாசிரியரு நச்சினார்க்கினியரு மிதனை யாகுபெயரென்று மீறுதிரிபென்றுங் கூறினாராலெனின், அவராகுபெயர்ப்பெற்றியறிந்திலர் போலுமென்க. ஆகுபெயர்களெல்லா நின்றாங்குநின்றியற்பெயராய்ப் பொருளையும் வேறுணர்த்தி நிற்குமாற்றலுடையவாதலும், அகத்தியம் தொல்காப்பியம் கபிலமென்பவற்றிற் கவ்வாற்ற லின்மையுமோர்ந்துணர்க. (தொ-விரு-கூஉ-ம் பாட்டின் பிற்பக்கத்தினுங் காண்க. முதலிற் கூறுஞ்சினையறி கிளவியுஞ் - சினையிற் கூறு முதலறி கிளவியும், பிறந்தவழிக் கூறலும் பண்புகொள் பெயரு - மியன்றது மொழிதலு மிருபெயரொட்டும் - வினைமுதலுரைக்குங் கிளவியொடு தொகைஇ - யனைய பெயரினவே யாகுபெயர்க் கிளவி" எ-ம். "அவைதாம் - தத்தம் பொருள்வயிற் றம்மொடு சிவணலு - மொப்பில் வழியாற் பிறிதுபொருள் சுட்டலு - மப்பண் பினவே நுவலுங் காலை" எ-ம், "அளவு நிறையு மவற்றொடு கொள்வழி-யுளவென மொழிப வுணர்ந்திசி னோரே" எ-ம் "கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்-கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே)

குழிப்பாடி நேரிது:—குழிப்பாடி யென்னுமூரிலுள்ளோர் நேர்மையிது.

(தொடரும்.)

ஜி. சதாசிவப்பிள்ளை.

பல்லவ சக்கரவர்த்திகள்.

என் ஆராய்ச்சிக்குள் இதுகாறும் வெளியாயுள்ள பல்லவ சக்கரவர்த்திகளின் காலவரையறை இவ்வாராய்ச்சியை மேற்கொண்டவர்களுக்குத் தூண்டுகோல் ஊற்றுக்கோல்களாகுமெனத் துணிந்து வரையலுற்றேன். "செந்தமிழ்" இரண்டாந் தொகுதி 173-ம் பக்கத்திற் பல்லவசக்கரவர்த்திகளைப் பற்றியெழுதிய ஸ்ரீமத்-ம. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்களுக்குச் சிறந்ததோர் துணையாகுமென்பதும் எனது முழுநோக்கம். இந்திய சரித்திர வாராய்ச்சிக்கு இந்நகரத்திற் போதுமான சாவகாசங் கிடைப்பதெளிதெனினுந் தக்க தமிழ்நூல்கள் கிட்டுவதரிதினுமரிது. எனினும், தெய்வானுக்கிரகத்தால் மதுரைச் "செந்தமிழ்"ச்சங்கத்தின் கிளையொன்று இவண் நாட்டப்பெற்றுள்ளமையால் இன்னுஞ் சிறிதுகாலத்துள் அக்குறைநீங்குமென்பது எனது கொள்கை.

இது நிற்க; சிலாசாதனங்கள், பட்டயங்கள், நாணயங்கள் முதலியவைகளினின்றும் இந்தியசரித்திரங்களை யாராய்ந்து மேல்நாட்டார்கள் அப்போதைக்கப்போது தத்தங் கருத்துக்களைப் பத்திரிகைவாயிலாக வெளியிட்டவைகளைக்கொண்டு நான்வரைந்துள இக்காலவரையறை கிரமமாகத் தொகுதியுடைத்தன்று. நாமபேதங்களுமுள. எனினும், கௌதமபுத்தர் காலத்திலேயே காஞ்சிபுரத்தில் புத்தமதந் தோன்றி கி. பி. 8-ம் நூற்றாண்டினிறுதியிலழிந்து அப்பால் சைனமதம் அரசமதமாயிருந்தது. அதற்கிடையில் கி. பி. 7-ம் நூற்றாண்டில் சங்கராசாரியர் ஸ்வமதத்தையும் போதித்து வந்தார். கிறிஸ்து பிறக்கிறதற்குமுன் சிலநூற்றாண்டுகளாகக் காஞ்சிபுரஞ் செழித்தோங்கியதாகத் தெற்றென வெளியாகிறது. ஆயினும், பல்லவர் தக்ஷிணமுற்றது கி. பி. 3-அல்லது 4-ம் நூற்றாண்டு; அரசுரிமை பூண்டது கி. பி. 1-ம் நூற்றாண்டு; ஸ்திரமாய் நிலைத்தது கி. பி. 2 அல்லது 3-ம நூற்றாண்டு; வம்சம் நிறுவியவன் முக்குண்டிப்பல்லவன்—என்பவை விளங்குகின்றன. தொளம்பர், குறும்பர், போத்தர் முதலிய மறுநாமங்களு மிப்பல்லவர்க்குள. கீழ்மேலைச் சளுக்கியர், கடம்பர், நிடதர், யாதவர், கொங்குகர்ணடர், இராஷ்டிரகூட்டர்,

சோழபாண்டியர் ஆகவிப்பல்லவரைச் சுற்றியுளாரெல்லாரு மிவர்கட்குச் சத்துருக்கள். சோழரால் குலமுமழிந்து, சோழபாண்டியர் தவிர்த்து மற்றும் பகைவம்சத்தவருடன் கலந்து இவர்கள் நாமமுமொழிந்தது. இக்காலம் ஏறக்குறைய கி. பி. 13, 14-ம் நூற்றாண்டு.

கி. மு. பல்லவர்காலவரையறை.

600 - 500.—"கௌதம புத்தர்" காஞ்சிபுரவாசிகளைத் தம்மதத்துட்படுத்தினர். "போதிசத்வதர்ம பாலன்" பிறந்தது காஞ்சிபுரம்.

315.—திராவிடத்தன் "சாணக்கிய விஷ்ணு குப்தன்" சந்திரகுப்தனின் முதன் மந்திரி.

"அசோகர்" அரசன் காலத்திற்குக் கொஞ்சம் பின்னால் இந்தியாவின் கிழக்கரையில் பல்லவர் மேம்படத்தொடங்கினர்கள்.

157—பல்லவ தேசத்தினின்று அநேக பிக்ஷுக்கள் இலங்கை சென்றார்கள்.

150 - 100—"தெலிங்கன" தேயத்தின் றலைநகர் "தாணிக்கோட்டை" யெனப்படுகிறது.

அத் "தாணிக்கோட்டை"யே ஆந்திரவரசரின் றலைநகர மெனவும் படுகிறது.

கி. பி.

31 - 536—ஆந்திரவரசரால் "அமராவதி" தோப்பு உண்டாக்கப்பட்டது.

1 - 100—பல்லவர் தென் தக்ஷிணம் ஆண்டுவந்தார்கள்.

குறும்பர் (பல்லவர்) பாலாற்றின் முகத்துவாரத்தில் கோட்டைகளும் பாளிகைகளும் கட்டினர்கள்.

குறும்பர் மேல் கிழப்பாகங்களிலுள்ள அந்நியதேசம் வியாபாரம் மிகுந்து செய்தார்கள்.

காஞ்சிபுரத்தில் "விஷ்ணுபூபன்" அரசாண்டான்.

"ஹஸ்திவர்மன்" வேங்கை (Vengi) யிலாண்டான்.

78—முக்குண்டிப்பல்லவனின் முன்னவன் சாலிவாகனன்

கி. பி. 85—தெலிங்கணதேசத்தின் கரையினின்று அநேகர் ஜாவாவிற் குடியேறினார்கள்.

90—கோதமிப்புத்ர சதகர்ணி (ஆந்திரன்) அமராவதித்தோப்புக்கு அஸ்திவாரம் போட்டான்.

142—அமராவதித்தோப்பு முடிந்தது.

100 - 200—பல்லவவல்லமை வளர்ச்சி.

பாதவவர்மன், குலகேலனன், முக்குண்டிப்பல்லவன் தந்தை நீலகண்டன் இவர்கள் ஆளுகை.

காஞ்சிபுரவரசன் "விஷ்ணு".

200 - 300—வாரணாசியினின்றும் புத்தர்கள் காஞ்சிபுர நகரத்துக்கருகில் வந்திறங்கினார்கள்.

200 - 300—முக்குண்டிப்பல்லவன் ஆளுகை.

பல்லவதேசத்தில் பிராமணரைக்குடியேற்றியவன்

அமராவதித் தோப்புக் கட்டினவன்.

தரணிக்கோட்டையைத் தலைநகராயுடையவன்.

பல்லவவம்சிசத்தலைவன்.

சாலிவாகனவரசனின்றும் நான்காவதாவன்.

300 - 400—சந்திரவர்மன் விஜயநந்திவர்மன், விஜயபுத்தவர்மன் இவர்கள் ஆளுகை.

ஸ்கந்தவர்மன் ஆளுகை.

விஜயஸ்கந்தர்மன் ஆளுகை.

திரிலோசன பல்லவன் தக்ஷிணத்தில் அரசாட்சி செய்தான்.

"விஜயதுங்க" அல்லது விஜயபுத்தவர்மனின் பட்டயம்

விஜயசண்டவர்மனின் பட்டயம்.

திரிநேத்திர பல்லவனின் பட்டயம்.

சளுக்கியவரசன் ஜகசிம்மவிஜயாதித்தன் தக்ஷிண மீது படையெடுத்துச் சென்று பல்லவருடன் போர் புரிந்

கி. பி. திறந்தான். அவன் குமாரன் விஷ்ணுவர்தனன் திரும்பவும் பல்லவருடன் போர்புரிந்து அவர்களை ஜெயித்து பல்லவஅரசகுமாரத்தியை மணந்தான்.

திரிநேத்திர பல்லவன் தன்னாட்டில் பிராமணரைக்குடியேற்றினன்.

300—சளுக்கியவேந்தன் - ஜெயசிம்மன் தென்பாகத்தை யாண்டுவந்த பல்லவ குலத்தை யடக்கத்தலைப்பட்டான்.

313—புத்தர்களின் பூஜ்ய வஸ்துக்கள் (relics) தரணிக்கோட்டையினின்றும் இலங்கைக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டன.

400—அலஹபாத் சிலாசாதனத்தில் காஞ்சிபுரவரசன் விஷ்ணுஷாப்பாவமுக்தன் நாமம் வரைந்துளது.

கொங்கு கர்னுடன் துருவகிதியால் திராவிட இராஜ்ஜியம் ஜெயிக்கப்பட்டது.

வேங்கைபுரம் பல்லவரின் றலையாய நகரம்.

சீனயாத்திரிகன் Fa-Hian குறித்துள Tathisen இராஜ்ஜியம் பல்லவரின் இராஜ்ஜியமே.

கி. பி.

400 - 500—விஜயசண்டவர்மனின் ஆளுகை.

ஸ்கந்தவர்மன் I, வீரவர்மன், ஸ்கந்தவர்மன் II, சிம்மவர்மன் 1, விஷ்ணுகோபவர்மன், சிம்மவர்மன் II, ஸ்கந்தவர்மன் III, நந்திவர்மன், விஜயபுத்தவர்மன், அத்திவர்மன், இவர்களின் ஆளுகை.

விஜய நந்திவர்மனின் பட்டயம்.

விஷ்ணுகோபவர்மனின் பட்டயம்.

சிம்மவர்மன் II பட்டயம்.

ஸ்கந்தவர்மனின் புத்திரன் சிம்மவர்மன். இவன் புத்திரன் ஸ்கந்தவர்மன் இவன் புத்திரன் நந்திவர்மனின் பட்டயம்.

கி. பி. சிம்மவர்மன் II பட்டயம். { இவன் பாரத்துவாச
அத்திவர்மனின் ,, முனியின் சந்ததியின் பா
ப்ப படடர்க்கன்சிஷ்யன்.

சளுக்கிய வேந்தர் தக்ஷிணத்திற்கு முதன்முறை வருவ தன் முன்னமே பல்லவ அரசாட்சி வெகு சிறப்புற்றிருந்தது.

இந்தியாவின் தென்பாகத்தில் சளுக்கியவேந்தன் தன் அரசாட்சியை நிலைநாட்டியது சற்றேறக்குறைய கி. பி 5-ம் நூற்றாண்டு.

பாலாற்றின் முகத்துவாரம் பல்லவராஜ்ஜியத்திணோர் பாகம்.

கீழ்க்கடலோரம் - ஒரிஸாவிலிருந்து தென்பெண்ணைற்றின் முகம்.

உள்நாடு - கொங்கு கர்ணுடராஜ்ஜியத்தின் கீழ்எல்லை.

துங்கபத்ரா நதியின் குறுக்கே வடமேற்கு முகமாய் வடதக்ஷிணத்தில் வெகுதூரம்.

பல்லவர் கடம்பர்களால் அபஜயப் பட்டார்கள்.

கடம்பன் மிருகேச வர்மனுல் பல்லவர் தோற்கப்பட்டார்கள்.

கடம்பன் இரவிவர்மனுல் விஷ்ணுவர்ம பல்லவனிறந்தான்.

கடம்பன் இரவி வர்மனுல் காஞ்சிபுரத்தலைவன் சண்டதண்டன் முற்றும் அபஜயப்பட்டான்.

450—ஜாவாவில் சிலாசாதனம், பல்லவ அக்ஷரம்.

468—ஜெயசிம்ம வல்லபை தக்ஷிணமீது படையெடுத்தான்.

480—கங்க அவினிதன் அல்லது துர்வினிதனுக்கு திராவிட அரசன் திறைகட்டினுன்.

(இன்னும் வரும்.)

ஞானதிக்கமச்சாது.
இரங்கூன்.

*

தென்னாட்டுப்பழையவழக்கங்கள்.

———:o:———

செந்தமிழ், ௪-ம் தொகுதி, ௧௦ - ம் பகுதியில், பத்திராசிரியரால் "தென்னாட்டுப் பழையவழக்கங்கள்" என்ற குறிப்பின் கீழ் "வடக்கினுந் தெற்கினுமுள்ள ஐந்து வழக்கங்கள்" எனத் தொகை கூறப் பட்டிருக்கின்றது.

தென்னாட்டார்க்குரிய வழக்கங்கள் - "யோக்கியதையில்லாதார் கூட்டத்திருந்துண்பதுண்டு; பழஞ்சோறுண்பதுண்டு; தாயுடன் பிறந்தானுடைய அல்லது தந்தையுடன் பிறந்தாளுடைய மகளை மணம் புரிவதுண்டு" எனக்காணப்படுகின்றது.

இவ்வசனத்திலே நான்கு விஷயங்களன்றி ஐந்து விஷயங்கள் காணப்படவில்லை. "போதாயன சூத்திர" மொழிபெயர்ப்புக்காரர், "யோக்கியதையில்லாதார் கூட்டத்திருந்துண்பதுண்டு" எனப் பொதுவாகக் கூறினரன்றி விவரங்கூறுதொழிந்தனர் போலும்! மாதவியாசாரியர் பராசரஸ்மிருதிக்குச்செய்த வியாக்கியானத்திலே, "உபநயனமாகாத சிறுவனோடு ஒரு பந்தியிற் புசித்தல், தன் பத்தினியோடு புசித்தல், பழையதைப் புசித்தல், அம்மான்மகளை விவாகம் செய்தல், அத்தைமகளை விவாகம் செய்தல்" எனக்காணப்படுகின்றது. "யோக்கியதை யில்லாதார் கூட்டத்திருந்துண்பதுண்டு" என்பதினும், "உபநயனமாகாத சிறுவனோடு ஒரு பந்தியிற் புசித்தல், தன் பத்தினியோடு புசித்தல்" என்னும் பின்னையதே விஷயவிளக்கமும் தொகைச்சிறப்புமாதல்காண்க. யோக்கியதை யில்லாதார் கூட்டத்திருந்து உண்ணப்படாதென்பதே சாஸ்திர சம்மதம். அதனை யாசிரியர் ஆண்டுக் கூறல் பயனின்றாகும். என்னை? அது பிரமாணத்தின் பாற்பட்டதென்பது. ஆதலின், உபநயனஞ்செய்யப் பெறாத சிறுவன், தன் பத்தினி ஆதியர் யோக்கியதையுடையரெனினும் அவர்களுடனும் பந்திபோசனஞ் செய்யப்படாதென்பதே ஆசிரியர் துணிபு.

இனி வடநாட்டார்க்கே யுரிய வழக்கங்கள் - (கம்பளி) மயிர் வியாபாரஞ்செய்தலும், மதுவுண்டலும், இருவரிசையினும் பல்லுடைய விலங்குகளை விற்றலும், ஆயுதவியாபாரஞ் செய்தலும், கடற்பிரயாணம் பண்ணலும் ஆம்'' எனக்காணப்படுகின்றது.

மாதவிய வியாக்கியானத்திலே, "பட்டு, கம்பளம் முதலியவைகளை விற்பது, மத்தியபானம் அல்லது சுருட்டுப் பிடிப்பது, ஆயுதம் பிடித்து யுத்தஞ் செய்வது சமுத்திரத்திற் கப்பல் யாத்திரை செய்வது'' எனக்காணப்படுகின்றது. இருவரிசையினும் பல்லுடைய விலங்குகளை விற்றலென்பதினும், சுருட்டுப் பிடிப்பதென்பதே சிறப்புடைத்து. என்னை? (கம்பளி) மயிர்வியாபாரஞ் சொன்னபோழ்தே மிருகமும் அதனுளடங்குமென்பது. ஆதலின், ஆயுதவியாபாரஞ் செய்தல் என்பதினும், ஆயுதம் பிடித்து யுத்தம் செய்தல் என்பதே சிறப்புடைத்து. என்னை? வியாபாரம் என்பது விற்றல் தொழில் அப்பியசித்தல் என்னும் பொருடருமேயன்றி யுத்தம் என்னும் பொருடராவென்பது, ஆதலின்.

இவற்றுள்ளே, அம்மான் மகள், அத்தை மகள் முதலியவர்களை மணம் புரியும் வழக்கத்தைப்பற்றி மாதவிய வியாக்கியானமாவது:—ஒருவன் தன்னுடைய அத்தை பெண்கள், சகோதரியின் பெண்கள், அம்மான் பெண்கள், ஆகிய இவர்கள் தனக்குத் தர்மமாகச் சகோதரிகள் (தங்கையர்கள்) ஆகையால் அவர்களைத் தான் விவாகஞ் செய்துகொள்வது தகாதென்று பைடீநசியும், ஸுமந்துவும், வியாசரும் ஸ்தாபித்திருந்தார்களேயாகிலும், பிராம்மம் முதலான விவாகத்தினால் சபிண்டத்தன்மை அந்தக் கன்னிகைக்கு ஒழிந்துவிட்டபடியாலும், ருக்வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டமையாலும், தென்தேசத்திலுள்ள கற்றுணர்ந்த சிஷ்டரால் அநுஷ்டிக்கப்படுகையாலும், அங்கு இது செய்யத்தகாததேயன்றி தென்னாட்டிற் செய்வது தர்மமென்றும், கீழ்ச்சொன்ன விலக்குகள் சாஸ்திரீயமாகாத காந்தருவம் முதலான விதிகளால் விவாகஞ்செய்வதைப்பற்றியவைகள் என்பதே. தாய்சகோதரியின் பெண்களை மணம் புரியும் வழக்கம் நடைபெறுவதாகத் தெரியவில்லை.

காரை. கா. சிவசிதம்பரஐயர்,
யாழ்ப்பாணம்.

ஸ்ரீ:

பிரதமவித்தியாப்பியாசப்பிரகடனம்.

(செந்தமிழ்த் தொகுதி-௪, பகுதி-௧௨, ௱௭௫-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

———:o:———

26. த்விதீயவித்தியாப்பியாஸத்தைப்பற்றிச் சுதேசவித்தியாபிவிருத்தி சங்கத்தார் செய்துவரும் முயற்சிகள்.

த்விதீய வித்யாப்யாஸ பாடசாலைகளில் படிக்கும் பிள்ளைகள் அநேகமாய் 13 வயதிற்குட்பட்டவர்களாகையால், அவர்களுக்குப் பாஷையோடு ஸம்பந்தப்படாத சரித்திரம், பூகோளம், கணிதம் முதலான விஷயங்களைத் தேச பாஷையின் மூலமாகவே போதிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று வித்யாவிசாரணைத் தலைவருக்கு ஷை சபையார் விண்ணப்பமெழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தை கர்ஸன்பிரபு முக்கியமாய் 1901௵ டிசம்பர்௴ ஸிம்லாகான்பெரென்ஸில் எடுத்துப்பேசி அப்படியே செய்யவேண்டுமென்று 1904௵ மார்ச்சு௴ 11-௳ விளம்பரத்தில் வெளியிட்டார். பிறகு சென்ற செப்டம்பர்-௴ செய்த உபந்யாசத்திலும் அப்படியே செய்யவேண்டியது அவசியமென்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்.

இச்சென்னை ராஜதானியிலுள்ள 3-கோடியே 85-லக்ஷம் ஜனங்களில், 2-கோடியே 65-லக்ஷம் ஜனங்கள் விவசாயம் செய்து ஜீவிப்பவர்களாயிருக்கிறார்கள்; இவர்கள் தவிரவும் குயவன் கருமான் முதலிய தொழிலாளிகளும் பலருண்டு; இவர்களுக்கும் படிப்பு அவசியமல்லவா?

இராஜாங்கத்தாரால் பிரசுரஞ்செய்யப்பட்ட இந்து தேசத்து வர்த்தகக் கணக்கில், 03 - 04 - ல், 161-கோடி ரூபாய் சாமான் ஏற்றுமதியும், 116-கோடி ரூபாய் இறக்குமதியும் ஆனதாகவும், 04-05-ல் 165-கோடி ரூபாய் ஏற்றுமதியும், 129-கோடி ரூபாய் இறக்குமதியும் ஆனதாகவும் தெரியவருகிறது. இதைப்பற்றி இத்தேசத்து வியாபாரிகளுக்கு ஏதாவது தெரியுமா?

இவர்களுக்கு அவசியமாக வேண்டிய விஷயங்களைத் தேசபாஷைகளில் மொழிபெயர்த்து அதன் மூலமாகப் படிப்பித்தால், எவ்வளவு நன்மையுண்டாகும்?

எல்லாவிஷயங்களையும் அங்கிலேய பாஷையிலேயே படிக்கவேண்டுமென்றும், அப்படிச் செய்யாவிட்டால் ஒழுங்குபடாதென்றும் சிலர் பிடிவாதம் பண்ணுகிறார்கள். 50-வருஷகாலமாய் அங்கிலேயபாஷை படிப்பிக்கப்பட்டும்,

5,09,346 குடித்தொகையுள்ள இச்சென்னைப்பட்டணத்தில்,

81,549 பேர் 20-வயதிற்கு மேற்பட்ட படித்தவர்களும்,

29,945 பேர் 20-வயதிற்கு மேற்பட்டவரில் அங்கிலேயபாஷை படித்தவருமாயிருக்கிறார்கள்.

அதாவது படித்தவர் 100-க்கு 16-பேரும், இங்கிலீஷ்படித்தவர் 100-க்கு 6-பேருமாகிறார்கள்.

இதனால் கவர்ன்மெண்டு உத்தியோகத்தை அபேக்ஷிக்கிற சிலர் தவிர மற்றவர்கள் அங்கிலேயபாஷை படிப்பதில்லையென்றும், அவர்களுக்கு இப்போதுள்ள இத்தேசத்துப் பாடசாலைப்படிப்புப் பயன்படுவதில்லையென்றும் தெளிவாய் விளங்குகிறதல்லவா? அப்படிப் படிப்பில்லாத இத்தேசத்தார் பலருக்குமே அவரவர் நிலைமைக்கு ஏற்ற படிப்பு விருத்தியாகவேண்டுமென்று இப்பொழுது இச்சங்கத்தார் முயற்சியெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இப்பொழுது இத்தேசத்தார் செய்யவேண்டிய முக்கியமான காரியங்களாவன:—

1. ஒவ்வொரு கிராமத்தாரும் பாடசாலைச் சபைசேர்ந்து தங்கள் தங்கள் கிராமத்தில் பாடசாலைகள் ஏற்படுத்தி நடத்திவரவேண்டும்.

2. அங்கங்குள்ள லோகல்பண்டு போர்டார் தங்களில் சிலரையும், ரெவினியூ உத்யோகஸ்தர்களையும், ஸப்ரெஜிஸ்திரார்களையும், பாடசாலைத்தலைமை யுபாத்தியாயர் சிலரையும், கீழ்தவிப்பரீக்ஷாதி

காரிகளையும் ஒரு ஸபையாகச்சேர்த்து அவர்கள் மூலமாய்க் கிராம பாடசாலைகளை மேல்விசாரணை செய்துவரவேண்டும்.

3. முனிசிபாலிடியாரும் லோகல் பண்டாரைப்போலே தங்களுடைய விசாரணைக்குட்பட்ட இடங்களில் பாடசாலைச்சபைகள் ஏற்படுத்தி அங்குள்ள பாடசாலைகளைக் கண்பார்த்துவரவேண்டும்.

4. கிராமபாடசாலைகளுக்குக் கட்டிடம் கட்டவேண்டியது அவசியமே. தற்காலத்தில் கட்டிடம் கட்ட ஸாத்தியப்படாவிட்டாலும், கட்டிடமேற்படுகிறவரையில் அங்கங்குள்ள கோவில் முதலான பொதுஸ்தலங்களில் பாடம் நடத்திவரலாம்.

5. போதனுப்யாஸ பாடசாலையிற் பயின்ற உபாத்தியாயர் கிடைத்தால் நலமே. அப்படிக்கிடைக்காத பக்ஷத்தில் அங்கங்குள்ள படிப்பாளிகளைக்கொண்டு படிப்பித்துவரலாம்.

6. சித்திரப்படங்களுடன் சேர்த்து உரப்பான காகிதத்தில் அச்சிட்ட நல்ல புஸ்தகங்கள் சொற்பவிலைக்குக் கிடைத்தால் நாட்டுப்பிள்ளைகளுக்கு சகாயமாயிருக்கும். இவைசரிப்படாதபக்ஷத்தில், அந்தந்தச் சபையாருடைய ஆலோசனைப்படி அவர்களுதவியைக்கொண்டு அப்பிள்ளைகளின் படிப்புக்கு ஏற்றவையான வேறுபுஸ்தகங்களை அச்சிட்டுக்கொடுக்கத் தேசத்தார் பிரயத்தனமெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

7. பிரதமவித்யாப்யாஸ பிள்ளைகளுடைய பரீக்ஷை 25-வது பிரிவு 2-வது கேள்வி விடையில் கூறியபடியே நடத்தவேண்டியது.

8. த்விதிய வித்யாப்யாஸ அடிப்படைப்பரீக்ஷை 28-வது பிரிவில் கண்டபடி நடத்தவேண்டும்.

9. மடாதிபதிகள் அந்தந்தக்கிராமத்திலிருக்கும் ஸபையார்மூலமாய்ப் பிள்ளைகளுக்கு வைதிகவிஷயங்களைப்படிப்பிக்கப் போதுமான திரவிய சஹாயம் செய்துவருவது இத்தேசத்துக்கு அதிகமான நன்மையை விளைவிக்கும்.

10. இத்தேசத்திலுள்ள வர்த்தகர்களும் வியாபாரிகளும் மற்றுமுள்ள தனவான்களும், பிள்ளைகளுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் வே

ண்டிய பற்பல விஷயமான புஸ்தகங்களை மொழிபெயர்ப்பது முதலிய காரியங்களுக்குத் தங்களாலான திரவியசகாயம் செய்து நாடுகளில் படிப்பு விசேஷமாக விருத்தியடையப்பாடுபடவேண்டும்.

11. உயர்தரப்பாடசாலைத்தலைமை உபாத்தியாயர்கள் போதுமான முயற்சி யெடுத்துக்கொண்டால்தான் இக்காரியங்களெல்லாம் நன்கு நிறைவேறும்.

சே. இராஜகோபாலாசாரியர்.

முற்றிற்று.

இராமாவதாரச்செய்யுட்பாடாந்தரம்.

(செந்தமிழ்த் தொகுதி-௪, பகுதி-௧௨, ௬௪௬ ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

அனுமப்படலம்.

எவ்வழி யிருந்தான் சொன்ன கவிகுலத் தரசன் யாங்க
ளெவ்வழி யவனைக் காணு மருத்தியா லணுக வந்தோ
மிவ்வழி நின்னை யுற்ற வெமக்கினி யென்கொ லென்னச்
செவ்வழி யுள்ளத் தோனைக் காட்டுதி தெரிய வென்றான்.

என்னும் ௨௩—ம் செய்யுளில், 'இவ்வழிநின்னையுற்றவெமக்கினி யென்கொலென்ன' என்பது, 'இவ்வழிநின்னையுற்றவெமக்கு நீ யின்றுசொன்ன' எனக் காணப்படுகின்றது. 'யாம் அவனைக்காணும்படிவந்தோம் அவனைக்காட்டுதி' என நேரே முடிதலே சிறப்புடைமையின் பின்னையதே சிறப்புடைத்து. இன்றுகாட்டுதி எனக்கூட்டுக. முன்னைய பாடத்தில் 'என்ன' என்பதும் இயையாமைகாண்க. இனி இதனை 'இன்சொலன்ன' எனக்கொண்டு, 'உனது இன்சொற் போன்ற' என உரைத்தார்கள் ஸ்ரீமத் வை. மு. சடகோபராமாநுஜாசாரியரவர்கள். இன்சொல்லைச் செவ்வழிக்குவமை கூறல் சிறப்பின்மை காண்க.

ஷை

ஒடுங்கலி லுலகம் யாவு முவந்தன ருதவி வேள்வி
தொடங்கின மற்று முற்றத் தொல்லறந் துணிவ ரன்றே
கொடுங்குலப் பகைஞ ருகிக் கொல்லிய வந்த கூற்றை
நடுங்கினர்க் கபய நல்கு மதனினு நல்ல துண்டோ.

என்னும் உகூ-ம் செய்யுளில், 'ஒடுங்கலி லுலகம் யாவுமுவந்தன ருதவி' என்பது, 'ஒடுங்கலி லுலகம்யாவுமுயர்ந்தவர்க்குதவி' எனக்காணப் படுகின்றது. 'உன்னியதான முயர்ந்தவர் கொள்க' என்பது விதியாதலின் பின்னையதேபொருத்த முடைத்து. உலகம்-பூமி. 'உவந்தனவுதவி' எனப்பாடங் கொண்டாருமுளர். தானம் எல்லாருக்குங் கொடுப்பதின்றாதலின் அதுவும் பொருத்தமின்று.

ஷை

யாரென விளம்பு கேஎ னெங்குலத் தலைவற் கும்மை
வீரநீர் பணித்தி ரென்றான் மெய்ம்மையின் வேலி போல்வான்
வார்கழ லிளைய வீரன் மரபுளி வாய்மை யாதுஞ்
சோர்விலா நிலைமை யெல்லாந் தெரிவுறச் சொல்ல லுற்றான்.

என்னும் உஅ-ம் செய்யுளில், 'வார்கழலிளையவீரன்மரபுளிவாய்மையாதுஞ்—சோர்விலாநிலைமையெல்லாந்தெரிவுறச்சொல்லலுற்றான்' என்பது, 'வார்கழலிளையமைந்தமற்றுநம்மரபியாவுஞ்—சோர்விலாதுரையென்றையன்சொல்லலுஞ்சொல்லலுற்றான்' எனக்காணப்படுகின்றது. ஸ்ரீராமன் கட்டளையின்றிச் சொல்லுதல் முறைமையன்றாகலானும், அநுமன் ஸ்ரீராமனையே வினவியதாகலான் அவனுத்தரவின்படி இலக்குவன் சொல்லத்தொடங்கினனென்றலே பொருத்தமுடைத்தாகலானும் பின்னையதே பொருத்தமுடைத்து. பிற்செய்யுளிலும் 'சூரியன்மரபிற்றோன்றி' எனமரபுகூறலினாலும் பின்னையபாடமே பொருத்தமுடைத்தாதல் காண்க.

ஷை

சூரியன் மரபிற் றோன்றிச் சுடர்நெடு நேமி யாண்ட
வாரிய னமரர்க் காக வசுரரை யாவி யுண்ட

வீரியன் வேள்வி செய்து விண்ணுலக கோடி மாண்ட
காரியன் கருணை யன்ன கண்ணனைக் கவிகை மன்னன்.

என்னும் உகூ-ம் செய்யுளில், 'சுடர்நெடுநேமியாண்ட' என்பது, 'தொல்லுலகாண்டமேலோன்' எனக்காணப்படுகின்றது. உலகை வருவிப்பதினும் உலகாண்ட என வெளிப்பட்டு வருதல் சிறப்புடைத்தாதலின் பின்னையதே பொருத்தமுடைத்து.

ஷ

அன்னவன் சிறுவ னுநின் வாண்டகை யன்னை யேவத்
தன்னுடை யுரிமைச் செல்வந் தம்பிக்குத் தகவி னல்கி
நன்னெடுங் கானஞ் சேர்ந்தா னுமை யிராம னென்பா
னிந்நெடுஞ் சிலைவ லானுக் கேவல்செய் யடியன் யானே.

என்னும் நகஎ-ம் செய்யுளில், 'இந்நெடுஞ்சிலைவலானுக்கேவல்செய்யடியன்யானே' என்பது, 'தன்னொடும்பிறந்திங்கேவறலைக்கொள்ளுமடியன்யானும்' எனக்காணப்படுகின்றது. தம்மை யாரென்றுகூறுமிடத்துத் தம்பியென்னும் முறையுணர்த்தல் வேண்டுமாதலின் பின்னையதே பொருத்தமுடைத்து. தன்னொடும்-அவனோடும்.

நட்புக்கோட்படலம்.

சூழிமால் யானையான் றொழுகழற் றயரதன்
பாழியா லுலகெலா மொருவழிப் படரவா
ழாழியான் மைந்தர்பே ரறிவினு ரழகினு
ரூழியா ரெளிதுனக் கரசுதந் ததவுவார்.

என்னும் ச-ம் செய்யுளில், 'ஊழியாரெளிதுனக் கரசுதந்துதவுவார்' என்பது, 'ஊழிவாழினியுனக்கரசுதந்துதவுவார்' எனக்காணப்படுகின்றது. ஊழிகாலத்துக்கு வாழ்பவர் அல்லது நற்குணமுடையவரென்றும், ஊழியாலெனக்கொண்டு முறைமையாலெனவும் பொருள் கோடலினும், 'ஊழிவாழ்' எனக்கொண்டு பொருளுரைத்தலே சிறப்புடைத்தென்க. நிச்சயமாக உனக்கு அரசுதந்துதவுவாரென்பதைப்புலப்படுத்துமாறும், வேறு புலனின்றிக்கேட்பிக்குமாறும், தர்மராசன் வாழ்வு தமக்கும் பிரீதியென்பது போதருமாறும் 'ஊழிவாழ்' என்றுரைனென்க.

*

௯

நீதியார் கருணையின் னெறியினார் நெறியவர்க்
பேதியா நிலைமையா ரெவரினும் பெருமையார்
போதியா தளவிலா வுணர்வினார் புகழினார்
காதிசேய் தருநெடுங் கடவுள்வெம் படையினார்.

என்னும் ௫-ம் செய்யுளில், 'காதிசேய்தருநெடும்' என்பது, 'காதியார்சேய்தரும்' எனக்காணப்படுகின்றது. முன்னையது, இசைச்சிறப்பின்மையானும், மூன்றுமொழித்தொன்றி வருதற் சிறப்பின்மையானும், பின்னையதே சிறப்புடைத்து.

௯

நல்லுறுப் பமையுநம் பியரின்முன் பவனயந்
தெல்லுறுப் பரியபே ரெழுசுடர்க் கடவுடன்
பல்லிறுத் தவன்வலிக் கணைஇலம் பகமெனும்
வில்லிறுத் தருளினான் மிதிலைபுக் கனையநாள்.

என்னும் ௭-ம் செய்யுளில், 'நல்லுறுப்பமையுநம்பியரின்முன்பவனயந் - தெல்லுறுப்பரியபேரெழுசுடர்க்கடவுடன்' என்பது, 'நல்லுறுப்பமையுநங்கையரின்மேலவள்பொருட் - டெல்லுறுப்புடையபேரெழுபரிக்கடவுடன்' எனக்காணப்படுகின்றது. சீதை பொருட்டு என்பது ஈண்டுக் கூறல் வேண்டாமையானும், 'எல்லுறுப்பரியபே ரெழுசுடர்க்கடவுடன்' என்பதுபொருட்பொருத்த மில்லதுவாதலானும் பின்னையதே பொருத்தமுடைத்து.

௬௨

கரன்முதற் கருணையற் றவர்கடற் படையொடுந்
திரமுகச் சிலைகுனித் துதவுவான் றிசையுளார்
பரமுகப் பகைதுமித் தருளுவான் பரமரா
மன்முதற் றலைவருக் கதிசயத் திறலினான்.

என்னும் ௧௦-ம் செய்யுளில், 'சிலைகுனித்துதவுவான்றிசையுளார்' என்பது, 'சிலைகுனித்துடையவன் மற்றமரர்தம்' எனக்காணப்படுகின்றது. கரன்முதலியோரைக் கொன்றுள்ளவன், இன்னும் தேவர்களது பகைவராகிய இராவணன் முதலியோரைக்கொன்று அருள்செ

ய்வான் எனப் பொருள்கொள்ளுமிடத்துச் சிறப்படைதலிற் பின்னையதே சிறப்புடைத்து. திக்கிலுள்ளாரது பகை என்றல் சிறப்பின்று.

வேறு

ஆயமா நாகர்தா மூழியா னேயலாற்
காயமா னாயினா னவனே காவலா
நீயமா னேர்தியா னேருமா ரீசனார்
மாயமா னாயினான் மாயமா னாயினான்.

என்னும் ககஅம் செய்யுளில், 'நீயமானேர்தியானேருமாரீசனார் மாயமானாயினான்மாயமானாயினான்' என்பது, 'நீயம்மாவோர்தியானேரின்மாரீசன - மாயமானாயினான் மாயமானேயினான்' எனக்காணப்படுகின்றது. முன்னையதற்கு மாயமானாயினானாகிய மாரீசனுக்குப் பெரிய யமன் ஆயினான் எனப் பொருள்கொள்ளுமிடத்து யமன் யமான் என நீண்டது என்பர். யமான் என்பது நீட்டும் வழி நீட்டலன்மையின், அங்ஙனங் கம்பர் கூறாராகலிற் பின்னையதே பொருத்தமுடைத்து. பின்னையதற்கு மாயமானாயினான் மாயமானாற் சீதையாலேவப்பட்டான் எனப்பொருள்கொள்க. மான் - மான் போல்வாளாகிய சீதை. விஷ்ணுமூர்த்தியே இம்மானுடரூபத்தை யெடுத்தார் நீ இதனை உண்மையென்றுஅறிகுதி என்னுமிடத்து 'நீயம்மா வோர்தியால்' என்னும் பாடமே இயைபுடைத்தாதல் காண்க.

வேறு

மாயையான் மதியிலா நிருதர்கோன் மனைவியைத்
தீயகா னெறியினுய்த் தனனவட் டேடுவா
நீயையா தவமிழைத் துடைமையா னெமெனக்
தாயையா வுடைமையா லுறவினைத் துணிகுவார்.

என்னும் கசஅம் செய்யுளில், 'தீயகானெறியினுய்த்தனன்' என்பது, 'தீயதாநெறியினுய்த்தனன்' எனக்காணப்படுகின்றது. முன்னையது பொருட்சிறப்பின்மையிற் பின்னையதே பொருட்பொருத்தமுடைத்து. தீயதாநெறி - களவு. களவாற்கொண்டு போனான் என்பது கருத்து. (தொடரும்.)

சி. கணேசையர்.

௨

நல்லொழுக்கம்.

(செந்தமிழ்த் தொகுதி-ச, பகுதி-கஉ, ௬அ௦-ஆம் பக்கந்தொடர்ச்சி.)

[ஸ்ரீ-இலக்குமணப்போற்றிகள் மொழிபெயர்த்தது.]

காரிய நிர்வாகத்திற்கு உயிர் நிலையாகிய கிட்டஒழுங்கானது குடும்பத்திற்கும் முக்கியபிரதானமாயுள்ளது. வேலைகள் ஒழுங்கினால்தான் சாதிக்கத்தகும்; கெடுதலானது அதன் முன் நிலைக்கின்றதின்று. குழப்பம் என்பது தெரியவே செய்யாது. காரியநிருவாகத்திற்கு ஒழுங்கு தவிர மற்றொரு முக்கியமான குணமாவது குறித்தகாலத்திற் செய்கையாம். காலந்தப்பி நடப்பவள் காலந்தப்பி நடப்பவனைப்போலவே வெறுப்பை உண்டாக்குகிறாள். ஏனென்றால் அவள் நேரத்தைச் செலவழித்து விணைக்கில் அவனை மிகவும் ஜாக்கிரதைப்படும்படி செய்யத்தக்க மதிப்பை அவன் நம்பால் செலுத்தவில்லையென்று நினைக்க நமக்குக் கோபமுண்டாகின்றது.

வேலையுள்ள மனிதனுக்கு நேரமானது பணமாயிருக்கிறது. ஆனால் வேலையுள்ள ஸ்திரீககு ஒழுங்கானது அதினும் அதிகம். அதாவது அதுசமாதானமும் சௌக்கியமும் கிரகசம்பந்தமான ஆக்கமுமாயிருக்கிறது.

முன்கூட்டியறிதலானது புருஷர்களைப்போலவே ஸ்திரீகளுக்கும் காரியநிர்வாகத்திற்கு மற்றொரு முக்கியமான குணமாயிருக்கிறது. அவ்வறிவானது அனுபவஞானமாய்க் கற்றுணர்ந்த தீர்மானத்தினின்றும் உண்டாகிறது. அது, சகல காரியங்களிலும் செய்யத்தக்க சரியான காரியத்தையும், செய்யத்தக்க சரியான முறைமையையும் விவேகத்துடன் நிதானிப்பதால் காரியத்தின் தகுதியையும் நியாயத்தையும் குறித்துக் கொள்ளுகின்றது. அதுகாரியத்தின் சாதனத்தையும் ஒழுங்கையும், காலத்தையும், வழியையும், கவனித்துக்கொள்ளுகின்றது. விவேகமானது அனுபவத்தினின்றும் கிளர்ந்து ஞானத்தால் வளர்கின்றது.

இத்யாதிகாரணங்களால் இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கும், காரியத்திற்கும் தாங்கள் தக்க உபகாரிகளாயிருக்கும்பொருட்டு ஸ்திரீகள் காரிய நிர்வாகத்தின் பழக்கங்களைக்கற்றுணரவேண்டுவது இன்றியமையாததேயாம். இதுவுமன்றி குடும்ப அதிகாரத்தைச்சரியானபடி செலுத்தும்பொருட்டு ஸ்திரீகள் குழந்தைகளுக்குச் செவிலிகளாயும் சிக்ஷகராயும் போதகராயும் இருப்பதால் மன அறிவின் தேர்ச்சியாற் கிடைக்கத்தக்க உதவியும் பலமும் அவர்கட்கு அவசியமாகின்றன.

பிரகிருதி சம்பந்தமான பாசமாத்திரம் போதாது. கீழ்த்தரமான பிராணிகளைக் காக்கிற இயற்கை உணர்விற்கு சிக்ஷை அவசியமில்லை. ஒருகுடும்பத்தில் என்றும்வேண்டியுள்ள மனுஷிய அறிவானது சிக்ஷிக்கப்படவேண்டியது அவசியம். பின் உற்பத்தியாகிற சந்ததிகளின் சரீரசௌக்கியமானது தெய்வீகமாக ஸ்திரீகள்பால் ஒப்புவிக்கப்பபடிருக்கிறது. சரீரசம்பந்தமான பிரகிருதியில்தான் சன்மார்க்கமும் மனோசம்பந்தமுமான பகுதி அடங்கியிருக்கிறது. அவள் தான் அனுஷ்டிப்பதற்குமுன்னமே அவசியமாய் அறியவேண்டிய பிரகிருதியின் சட்டப்பிரமாணங்களுக்கு இணங்க நடப்பதால்தான், சரீரசௌக்கியம், மனோசௌக்கியம், சன்மார்க்கசௌக்கியம் ஆகிய பாக்கியங்கள் குடும்பத்திலே எய்தப்படும். அப்பேர்ப்பட்ட பிரமாணங்களில் உணர்ச்சியில்லாத தாயின் அன்பானது குழந்தையின் மரணத்திலேயே முடிதல் பெருப்பான்மையும் காணப்படுகிறது.

மனிதருக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்ட புத்தித்தத்துவமானது உபயோகப்படுத்திப் பழக்குவதற்கேயன்றி உபயோகமின்றிக்கெட்டுப்போவதற்கு அன்று என்பது சுவதசித்தமான உண்மை. அவ்விதம் கொடுத்ததும் ஏதாவது நோக்கமின்றியன்று. சிருஷ்டிகர்த்தாவானவர் அளவின்றிக் கொடுக்கலாம். ஆனால் அவர் கொடுத்தவற்றை வியர்த்தமாக்குகிறவரல்லர்.

ஸ்திரீஜன்மங்கள் யோசனையில்லாத அடிமையாகவாவது அல்லது மனிதனுடைய விட்டாற்றிக்குக் கேவலம் அழகிய ஆபரணமாகவாவது இருக்கும்படி கருதப்பட்டவரல்லர். அவள் தனக்காகவும்

பிறருக்காகவும்தான் வசிக்கிறாள். இவ்வுலகவாழ்க்கையில் அவள் செய்யக்கடமைப்பட்ட உன்னதமானவேலைகளுக்கு அறிவுவிருத்தியான மூளையும் உருகத்தக்கஇருதயமும் வேண்டற்பாலன. அவள் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதின் பயனானது, இப்பொழுது எவ்வளவோ பிரயோஜனமான காலத்தை விணாக்குவதாகிய அநித்தியமான நாகரீக அலங்காரத்தையுடைமையால் நிறைவேறமாட்டாது. ஏனென்றால் நாகரீக அலங்காரங்கள் போதுமான மனோகரமுள்ள வாலிபத்தின் வசிகரத்தையும் அழகையும் விருத்திசெய்தபோதிலும், யதார்த்தமான உலகவாழ்வில் யாதொரு பயனுமற்றனவாகவே காணப்படும்.

பூர்விக உரோமர்கள் மேலானஸ்திரீகளைப்பற்றிக் கூறும் புகழ்ச்சியானது அவள் வீட்டிலிருந்து நூற்றுக்கொண்டிருந்தாளென்பதே. இப்பொழுது நம்முடையகாலத்திற் பானையைக் கொதிக்க வைக்கிறதற்குரிய ரசாயன சாஸ்திரமும், அவளுடைய வீட்டில் பற்பல அறைகளைத் தெரிவதற்குரிய பூகோளசாஸ்திரமுமாகிய சாஸ்திர உணர்ச்சி எந்த ஸ்திரிக்கும் போதுமானதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஸ்திரீகள் விஷயத்தில் மிகவும் குறைவான விதத்தில் உருக்கங்கொண்டிருந்த 'பைரன்' என்பவர் ஸ்திரீகளுக்கு பைபிள்புஸ்தகமும் பாகசாஸ்திரமும் போதுமென்று சொன்னார். ஆனால் ஸ்திரீகள் புருஷனுக்குச் சமானமாயிருக்கும்படி கற்பிக்கப்படவேண்டுமென்றும் அவர்கள் புருஷனினின்றும் ஜாதிவேற்றுமையைத்தவிர வேறொன்றிலும் வித்தியாசமுடையவரல்லரென்றும்; பாத்தியதைகள் உத்யோகஸ்தானங்களில், அவனுக்குச்சமமென்றும்; உத்தியோகம், அதிகாரம், பணம் இவற்றிற்காக இவ்வாழ்க்கையை மூர்க்கமும் தன்னயம் பாராட்டுதலுமான போராட்டமயமாக்குகின்ற எல்லாவிஷயத்திலும் புருஷனுக்கு ஸ்திரீகள் போட்டிபோடத்தக்கவரென்றும்,' அதிக்கிரமமாயும் இயற்கைக்கு விரோதமாயும் பிரதிபக்ஷத்தார் ஒப்புக்கொண்டு அபிப்பிராயப்படுவதற்கு மாறாக இவர், (பைரன்) ஸ்திரீகளுடைய ஒழுக்கத்தையும் அறிவின்தேர்ச்சியையும் பற்றிக்கொள்ளுகிற கருத்தானது நடுங்கியும் விவேகமற்றதாயுமிருக்கின்றது. ஆகவே இருதிறத்தாருடைய கொள்கையும் நியாயவிரோதமாயிருக்கின்றது.

பொதுப்படப் பேசுங்கால், பாலிய வயதில் ஒருஜாதியாருக்குத் தகுதியாயின படிப்பும் பழக்கமும் மற்றொருஜாதியாருக்கும் தகுதியாயிருக்கின்றன. மனுஷனுடைய மனதில் நிறைகிற கல்வியும் அறிவின்தேர்ச்சியும் ஸ்திரீக்கும் சுபகரமாகவே காணப்படும். உள்ளவாறே மனிதன்பொருட்டு உயர்தரக்கல்விக்குச்சொல்லுகிற நியாயங்களெல்லாம் ஸ்திரீகளுக்கும் உயர்ந்த கல்வியைக் கொடுக்கவேண்டுமென்கிறதற்குப் போதுமானபடி அமைகின்றன. வீட்டுவிஷயமான எல்லாக்காரியங்களிலும் புத்திக்கூர்மையானது ஸ்திரீயின் உபயோகத்திற்கும் தகுதிக்கும் உபகாரப்படுகின்றது. அது அவளுக்கு ஆலோசனையையும் முன் அறிவையுங்கொடுத்து இல்வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய சாமான்களையும் முன்கூட்டி அறிந்து சவுகரிக்க அவளைத் திறமை உண்டாக்கி, சீர்திருத்தத்தோடு கிரககிருத்தியத்தை நடத்துகிறதற்கு உதவி புரிந்து, எல்லாவழியிலும் அவளுக்குப்பலத்தைக் கொடுக்கும். அவள் சிக்ஷிக்கப்பட்ட மனோசக்தியை உடைத்தாயிருந்தால், கேவலம், அறியாமையும் நிஸ்ஸந்தேகமான விவேக சூன்னியமும் இல்லாதவளாய்ப் பிறருடைய வஞ்சகத்திலும் மோசத்திலும் அகப்படாமல் தன்னை க்ஷேமத்துடன் ரட்சித்துக்கொள்ள சக்தியுடையவளாவாள். அவள் சரீரசம்பந்தமான மனக்கவர்ச்சிகளைவிட சன்மார்க்கமும் மதசம்பந்தமுமான கல்வியில் அதிக சக்தியும் நிலைப்புமான வசீகரத்தையுடையவளாவள். பிறரைச்சாராமலும் பராதீனப்படாமலும் கிரகத்தின் சௌக்கியத்திற்கும் சந்தோஷத்திற்கும் வேண்டிய உண்மையான காரணங்களைக்கண்டுபிடித்துக்கொள்வாள்.

ஆனால் ஸ்திரீகளுடைய சித்தமும் ஒழுக்கமும் தங்கள் சொந்த நன்மைக்காகவே விருத்திசெய்யப்படுவனபோல, அவர்கள் பிறருடைய இன்பத்திற்கும் அமையுமாறு கற்பிக்கப்படல்வேண்டும். ஸ்திரீகள் நிர்மலமான குற்றமற்றமனசு அல்லது நன்னெறியிலரேல், புருஷர்களும் அவ்வாறேயாவர். ஓர்ஜாதியாரின் சன்மார்க்க ஸ்திதியானது பெரும்பான்மையும் கிருகத்தினின்றே சிக்ஷிக்கப்படவேண்டுமென்று நாம் சித்தாந்தம் செய்கிறதாகிறமமானால், ஸ்திரீகளுக்கு வித்தியாப்பியாசமானது, அச்சாதியாருக்குரிய முக்கியப்பொருளாக மதிக்கப்படுவதாகின்றது. ஸ்திரீகளுக்கு நன்னெறித்தூய்மையும் நன்

மனப்பயிற்சியும் உளவேல், புருஷருடைய நல்லொழுக்கமட்டுமன்று மனைவிடமும் ரக்ஷிக்கப்பட்டு ஆதரவைப்பெறும். 'இருவருடைய திறமைகளும் முற்றும் தேர்ச்சியடைய அடைய ஜனசங்கமானது ஒற்றுமையும் நல்லொழுங்குமுடையதாய், தன் உயர்வையும் மேன்மையையும் பின்னமின்றி உறுதியாகப்பெறும்.

ஐம்பதுவருஷங்களுக்குமுன், பிரான்ஸ்தேசத்திற்குப் பெருங்குறை 'தாய்மார்' என்று முதலாவது நெப்போலியன் சொன்னபொழுது பிரான்சுக்காரருக்கு நற்குணமும் நல்லொழுக்கமும் சிக்ஷணாபுத்தியுமுள்ள ஸ்திரீகளால் நடத்தப்பட்ட குடும்ப சிக்ஷை, அவசியமென்பது கருத்து. உள்ளவாறு ஸ்திரீகளின் சுத்திசெய்யும் சக்தியை அலட்சியம் செய்ததினாலெழுந்த ஜனசங்கத்தீமைகளுக்குப் பிரபலதிருஷ்டாந்தம் ஒன்று, முதலாவது பிரான்சுகலகத்தில் விளங்கிற்று. அந்தப் பெரிய கலகம் ஜனங்களுக்குள் ஜனித்தபொழுது அந்த ஜனசங்கத்தில் துன்மார்க்கமும் தீயொழுக்கமும் நிறைந்திருந்தன. சன்மார்க்கமும், மதமும், தர்மமும், காமபோகத்தில் அழுந்திக்கிடந்தன. ஸ்திரீகளுடைய ஒழுக்கமானது குறைவடைந்திருந்தது. விவாஹசம்பந்தமான விசுவாசம் அலட்சியம் செய்யப்பட்டது. மாதாவானவள் நிந்திக்கப்பட்டனள். குடும்பமும் கிருகமும் அவ்வாறே கெடுக்கப்பட்டன, ஜனங்களுக்குள் தூயகுடும்பத்தினர் கிடையாது. பிரான்சுதேசத்தில் தாயின் அன்பு கிடையாது. குழந்தைகள், தான்தோன்றியாயின. ஸ்திரீகளின் அழுகுரலுக்கும், மூர்க்கமான அக்கிரமத்திற்கும் நடுவே கலகமும்கிளர்ந்தது.

ஆனால் அந்தப்பயங்கரமான வேட்டைக்கவனியாமல் பிரான்சுதேசமானது பலமுறையும், கிரகத்தில்மாத்திரம் உள்ளபடியோ பழக்கத்தக்க சிக்ஷை, பணிவு, அடக்கம், தன்மரியாதையாகிய இவையின்மையால் மிகவும் கஷ்டமடைந்திருக்கிறது. பிரான்சுதேசமானது ஜெயித்தவர்களுடைய அடியின் கீழ்ப்பட்டு உதவியற்று இரத்தம் சிந்தும்படி சொற்பகாலத்திற்குமுன்னர் சக்தியிழந்ததானது ஜனங்களுடைய அற்பத்தனத்தாலும் ஒழுக்கமின்மையாலும் காமவேட்கையாலும் நிகழ்ந்ததெனெ மூன்றாவது நெப்போலியன் கூறுவாராயி

ணர் எனப்படுகிறது. ஆனபோதிலும் அவற்றை வளர்க்கிறதற்கு அவர் செய்தது கொஞ்சமல்ல என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்படவேண்டும். பிரான்சுதேசமானது நன்மையையும் கௌரவத்தையும் அடைய விரும்பினால் அது இன்னும் பழகுவதற்கு இன்றியமையாமையால் நேரிடுகிற சிக்ஷையானது, முதலாவது நெப்போலியன் காட்டியபடி, நல்ல தாய்மாரால் வீட்டில் நல்லொழுக்கம் கற்பிக்கப்படவேண்டியதேயாம்.

ஸ்திரீகளின் சுவிருத்திசெய்யுஞ் சக்தியானது எங்கும் ஒன்றுபோலிருக்கிறது. அவளுடைய நிலைமையானது எல்லாத்தேசங்களிலும் ஜனங்களுடைய சன்மார்க்கத்தையும் ஒழுக்கத்தையும் நன்னெறியையும் உண்டாக்குகின்றது. அவள் இழிவடைந்தால் அந்த ஜனசங்கமும் இழிவடைகிறது. அவள் சன்மார்க்கமானதாய்மையும் கல்வியறிவும் உடையவளாயின் அச்சனசங்கமும் அதற்குத்தக்க உயர்வையடையும்.

ஆதலால், ஸ்திரீகளைப்படிப்பித்தலானது புருஷர்களைப்படிப்பித்தலேயாம். அவளுடைய ஒழுக்கத்தை உயர்வுபடுத்தலானது அவனுடைய சொந்த ஒழுக்கத்தை உயர்த்துவதேயாம். அவளுடைய மனோசுவாதீனத்தை விசாலப்படுத்துவதானது மொத்தஜனங்களுடைய சுவாதீனத்தை அதிகப்பட அடைவிப்பதேயாம். ஏனென்றால் ஒரு ஜாதியார் ஒரு குடும்பத்தினின்று உண்டானவராகவும், குடும்பத்து ஜனங்கள் தாய்மாரிடத்தினின்றும் உற்பவித்தவராகவுமிருக்கின்றனர்.

(இன்னும் வரும்.)

மகாபாரதச் செய்யுட் பாடாந்தரம்.

(செந்தமிழ்த் தொகுதி ௪, பகுதி-௧௨, ௱அ௪-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

பன்னிரண்டாம்போர்ச் சருக்கம்.

௯௰. உரமிக்குதனுசிலேகுனிவித்துமதியின்வகிருவமிக்குமடு
பகழியால், வரமிக்கவளைதிறமதவெற்பையெதிர்கடவிவ
ருவெற்றியவனிபதிதன், கரமுற்றசிலேகவசமறவெட்டி
விடுகணைகள்கணைவிட்டுவிலகவவனுஞ், சரம்விட்டொர
யில்விசயனிரதத்திர்வலவன்மிசைதடர்த்திறுடனெறி
யவே.

இக்கவியில் பதிதன் என்பதும் விலகவவனும் என்பதும் சந்தஞ்சிதைய நின்றமையால், "பதின்" என்றும், "விலகவவன்மா" என்றுங்காணப்படுகின்ற பாடமே சந்தத்திற்கியைந்ததெனக்கொள்க. இவ்வாறு சந்தத்திருத்தமுள்ளனபல. விரிவஞ்சி யவற்றை ஈண்டு வரையவில்லை.

பதின் மூன்றாம் போர்ச்சருக்கம்.

௱௩௪. சமமறுத்தான்வில்லறுத்தான்றேரறுத்தான்கொடியறுத்
தான்சாரதியை, யுரமறுத்தான்முதற்பொருதவுத்தயதினை
தரன்மைந்தனுடன்றாசிறிக்.

இக்கவியில், "கொடியறுத்தான் றேரறுத்தான் சமரத்" எனக்காணப்படுகின்றது. கோடியறுத்த பின் றேரறுத்தலே பொருத்தமுடைத்தாதலால் இப்பாடமே சிறந்ததென்க.

௱௪௨. பங்கெலா மரகதமாம் பவளநிறப் பொருப்புகளும் பைம்
பொற்கொங்கறைந், தொங்கலாந் கோறவித்த சூழ்ச்சி
யைபின் றறிந்திலனே தோன்றலே நான்.

இக்கவியில், "தொங்கலாலுளைவளைத்த சூழ்ச்சியை" எனக்காணப்படுகின்றது. தொங்கலால் வளைத்தலே பொருத்தமுடைமையானும் முன்னருங்கூறினமையானும் இப்பாடமே சிறந்ததென்க. ௨௱௧-ஆங்கவி முதலாக௨௱௨௦-ஆங்கவிவரையுள்ளபாடபேதங்களை விரிவஞ்சி யீண்டுவரையவில்லை.

௨௨௩. நம்மொழி விட்டொருபொய்ம் மொழிகேளென நோக்கு
நெஞ்சினனும்.

இக்கவியில், "மெய்ம்மொழிகேண்மெனநோதகு நெஞ்சினனும்"எனக்காண ப்படுகின்றது. நம்மெனப் பன்மைகூறியதற்கேற்பக்கேண் மெனப்பின் னும் பன்மையாற் கூறுவதே பொருத்தமுடைமையின் இப்பாடமே சிறந்ததெ ன்க.

௫௩. அன்மருடிமிரமெய்தளவுநாளையிற்
றென்மருடெரியல்வேற்சிந்துவேந்தனைக்
கன்மருடிகிரியிற்காப்பன் யாமென்றான்
றுன்மருடனமினனுந்துணைவன்றானுமே.

இக்கவியில்; "அன்மருளிரவிவீழளவுநாளையித், தென்மருடெரியல்வேற்சிந் து வேந்தனை" எனக்காணப்படுகின்றது. அன்மருடிமிரமென்பதும், நா ளையிலென்பதும் பொருத்தமுறுபொருடாமையில் இப்பாடமே சிறந்த தென்க.

பதின்மூன்காம் போர்ச்சருக்கம்.

௰௩. கிட்டியாசிரியனுங்கிரீடியும்பொரப்பொரப்
பட்டவில்லையிருவர்மேனும்விட்டவிட்டபகழியே.

இக்கவியில், "கிட்டியாசிரியனுமக் கிரீடியும் பொரப்பொரப்" எனக்காணப் படுகின்றது. ரியனும் எனப்புளிமாவாய் நிற்பிற்றளை சிதையும் ரியனுமக்கென க்கருவிளமாயிருப்பிற்றளை சிதையாது. ஆதலாலிப்பாடமேயிருத்தல்வேண் டுமென்க.

௮௪. கோமகக்குரிசின்முந்தனிடும்ப்புயல்கொரெருடுத் தெதிரினி லக்கிவிசயன்றன்து,நீமுகக்கணையகக்கிலேபொன் றில்முடிவசேரவிட்டனன்விடுக்கபொழுதத்துவிறன்.

இக்கவியில், "விலக்கிவிசயன்" என்றும் "விடும்பொழுதினக்கவீறன்" என்றுங்காணப்படுகின்றன. இப்பாடமே சந்தஞ் சிதையாமையாற் பொ ருத்தமுடைத்தென்க.

௮௫. வாகைகெட்டயிதுணிந்திடலும்வேகமுடன் மானிரைத் திரதமுங்கடவிவந்துழுதல்.

இக்கவியில், 'துணிந்திடலும் வன்பினுடன் மானிரைத்த'எனக்காணப்படுகி ன்றது. இப்பாடமே சந்தஞ் சிதையாமையாற் பொருத்தமுடைத்தென்க.

(இன்னும் வரும்)

சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர்.

"மதுரைத்தலவரலாறு."

(செந்தமிழ்த் தொகுதி-௪, பகுதி-௧௨, ௯௯௨. ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

———:o:———

"சகாப்தம் - ௧௪௮௧-க்கு மேற்செல்லாநின்ற ரௌத்திரி-௵ மார்கழி-௴ ராயர் உத்தரவுப்படிக்குக்கோடியம்நாகமநாயக்கர் மகன் விசுவநாத நாயக்கர் மதுரைக்குவந்து ரௌத்திரி-௵ மார்கழி-௴ முதல் ஆங்கிரச-௵ வைகாசி-௴ வரைக்கும் ௵-௰௨இ-க்கு ராஜ்ஜியம்ஆண்டு அஸ்தமனமானார். ௸ ௵ ஆனி௴ முதல் விஷு ௵ வைகாசி௴ வரைக்கும் ௵ ௯-க்கு, விசுவநாத நாயக்கர் குமாரன், கிருஷ்ணப்பநாயக்கர் ராஜ்ஜியம்ஆண்டு அஸ்தமனமானார். ௸ ௵ ஆனி௴ முதல் மன்மத௵ வைகாசி௴ வரைக்கும் ௵-௰௪-க்குக் கிருஷ்ணப்பநாயக்கர் குமாரன் வீரப்பநாயக்கர் ராஜ்ஜியம் ஆண்டு அஸ்தமனமானார். ௸ ௵ முதல் சுபகிருது ௵ ஆனி௴ வரைக்கும் ௵ ௭-க்கு வீரப்பநாயக்கர் குமாரன் குமாரகிருஷ்ணப்பநாயக்கர் ராஜ்ஜியம் ஆண்டு அஸ்தமனமானார். ௸ ௵ புரட்டாசி௴ முதல் பிலவங்க௵ மாசி௴ வரைக்கும் ௵ ௫இ-க்குக் குமாரகிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் தம்பி விசுவப்ப நாயக்கர் ராஜ்ஜியம் ஆண்டு அஸ்தமனமானார். ௸ தர்பி சஸ்நாரி ரெங்கப்ப நாயக்கர் பட்டத்துக்கு இருந்து ஆற்றுக்கு அக்கரையில் சந்தியாமண்டபத்தில் எட்டாம் நாளையில் அஸ்தமனமனமானார். ௸ விசுவப்பநாயக்கர் மகன் முத்துகிருஷ்ணப்ப நாயக்கரும், ௸யார் குமாரன் முத்துவீரப்பநாயக்கர் அவர்களும் ௸ ௵ பங்குனி௴ முதல் துந்துபி௵-கார்த்திகை௴ வரைக்கும் ௵-௰௫௩-க்குப்பட்டங் கட்டிக்கொண்டு ராஜ்ஜியம் ஆண்டு அஸ்தமனமானார்கள். துந்துபி௵ மார்கழி௴ ௭· ஆந்தேதி முத்துவீரப்பநாயக்கனய்யாவர்கள் தம்பி முத்துத்திருமலைநாயக்கனய்யாவர்கள் சந்நிதியிலே ஸ்ரீ மீனாக்ஷி சுந்தரேசுவரர் கடாக்ஷத்துக்கு மிகவும் பாத்திரராகி, சுவாமிக்கு அநேக திருவாபரணமுங்கொடுத்து, புதுமண்டபமுந் தெப்பக்குளமுங் கட்டிவைத்து, நாயகர் சந்நிதியில் தங்கமிலாம்போட்ட சிம்மாசனமும், தந்தச்சப்பாமும், கருங்கற்சவுக்கையும், இரத்தினசிம்மாஸந

மும் பண்ணுவித்துக்கொடுத்து, ஏழுகோவிலுக்கும் அநேகந்திருப்பணிகளும் கட்டுவித்து, நித்திய பூஜைக்கு, நாற்பத்து நான்காயிரம் பொன் (வருவாயுள்ள) சீமையும் விட்டுக்கொடுத்து, ஸ்தானீகர் பரிஜனங்களுக்கு அன்னபானாதிகளுக்காக சர்வமானியக்கிராமங்களும் விட்டுக்கொடுத்துந், தம்முடைய சொந்தத்தில் அறைக்கட்டளையுமுண்டுபண்ணுவித்துக் கட்டளைக்கிராமங்களும் விட்டுக்கொடுத்து, திருவிழா உற்சவாதிகளுஞ் சிறப்பாக நடப்பித்து, சுவாமி ஆண்டவன் அழகருக்குச் சித்திரைத்திருநாளுக்குச் சப்பரமுமுண்டுபண்ணி வைத்து, ஸ்தலங்களை யெல்லாமிகுந்த பிரபலமாகப் பண்ணிவைத்து, சுவாமிதெரிசனத்துக்கு, வந்தால் சுவாமிக்குப் பாதகாணிக்கை அபிஷேக நைவேத்தியத்துக்கு ஆயிரம்பொன்கொடுக்கிறது; சுவாமி மாசிவீதியிலெழுந்தருளினால் சுவாமிக்குப் பாதகாணிக்கையில் ஆயிரம்பொன் கொடுக்கிறது. இந்தப்படிக்குத் துந்துபி௵ மாசி௴ ௭-ஆந்தேதி முதல் விளம்பி௵ மாசி௴ ௪-ஆந்தேதி வரைக்கும் ௵ ௧௯-க்கு ராஜ்ஜியம் ஆண்டு, விளம்பி௵ மாசி௴ ௪-ஆந்தேதிசெவ்வாய்க்கிழமை இராத்திரி தெய்வீகமானார். விளம்பி௵ பங்குனி௴ முதல், விகாரி௵ வைகாசி௴ வரைக்கும், ௴ ௩-க்கு ஷேயார் குமாரன் முத்துவீரப்பநாயக்கரய்யரவர்கள் ராஜ்ஜியம் ஆண்டார். விகாரி௵ ஆனி௴ முதல், துந்துபி௵ ஆனி௴ வரைக்கும், ௵ ௨௪-க்கு, முத்துவீரப்பநாயக்கரய்யரவர்கள் குமாரன்சொக்கநாதநாயக்கரய்யரவர்கள் ராஜ்ஜியம் ஆண்டார். ஆனி௴ ௪-ஆந்தேதி, தெய்வீகமானார்.''

"அவருடைய குமாரன் ரெங்ககிருஷ்ண முத்துவீரப்பநாயக்கரய்யரவர்கள் உருத்திரோத்காரி௵ ஐப்பசி௴ ௧௭௨ முதல் பிரமோதூத௵ ௭-க்கு ராஜ்ஜியம் ஆண்டுதெய்வீகமானார். அதின்பிறகு அவர்குமாரன் விசயரெங்கமுத்துச் சொக்கநாத நாயக்கரய்யரவர்கள் குழந்தையாகையினாலே அவருடைய பாட்டி மங்கம்மாள் குழந்தையை மடியிலே வைத்துக்கொண்டு சிறிது நாள் ராஜ்ஜியம் ஆண்டாள். அப்போது அநேகம் அக்கிரகாரப் பிரதிஷ்டைகளும் சத்திரம் சாலை தேவதாய பிரம்மதாயமும் மாமூல்படிக்குத் திருமலைநாயக்கர் நாளையில் ஒப்பந்தம் நடப்பிவித்து வந்தாள். மங்கம்மாள் தெய்வீகமான

தின்பிறகு, விசயரெங்கமுத்துச் சொக்கநாத நாயக்கரய்யரவர்கள் ராஜ்ஜியம் ஆளுகிற முன்னுக்கு முன் திருமலை நாயக்கர் நாளையில் நடப்பிவித்தபடிக்கு நடத்திவைத்து வந்தார்கள். அப்படி நடக்கிற நாளையில் ஒரு நாள் நகரசோதனைக்குத் தனியே கோவிலுக்கு வந்து பார்க்குமிடத்தில் கோயிற்பூஜை நைவேத்தியம் திருவிளக்கு இவைகள் பூச்சியமாய் நடந்தவயணமெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு, அவர்கள் அரமனைபோய்ச் சேர்ந்தார்கள். மறுநாள் உதயத்தில் ஸ்தலத்தார் பரிஜனங்கள் சகலத்தியாளையும் வரவழைத்து நாம், கோவிலுக்குச் சர்வமானியமாக நாற்பத்தினாயிரம் பொன்சிமையும் விட்டிருக்க, இப்படிக் கோவிற்காரியம் தாட்சிவரவேண்டியதென்? என்பதாய் ரொம்பவும் கோபம் பண்ணி, ஸ்தலத்தார் மாரிபத்திலிருந்த கிராமங்களைச் சர்க்காரிலே கட்டிக்கொண்டு ஸ்தலத்தார் கிராமாந்தரங்களிலே யொத்திவைத்திருந்த ஒத்திப்பட்டையங்கள் எல்லாம் வாங்கி பரிகரித்துப்போட்டு, ஏழு கோவில் பூஜைக்கும் நாற்பத்தினாயிரம் பொன்னும் அரமனைப்பொக்கிஷத்திலே இருந்து கொடுத்துக் கோவில் நித்தியப்படி, பூஜை, ஆட்டை விசேஷம், மாதவிசேஷம், திருவிழா உற்சவாதிகளும், சுவாமி ஆண்டவன் அழகர் சித்திரைத்திருவிழாச் சப்பரமும் நடப்பிவித்துக்கொடுத்து, ஸ்தலத்தார் கோவிலுக்கும் முன் திருமலைநாயக்கர் நாளையில் விட்டுக்கொடுத்த படிக்கு நிர்வாகக்கிராமம, அர்ச்சினையாக கிராமம், அறைக்கட்டளைக்கிராமம் (இவைகளைச்) சர்வமானியமாக விட்டுக் கொடுத்து விமரிசையாக நடப்பிவித்து வந்தார்கள்.''

''அவர்களும் ௪௰-௵ ராஜ்ஜியம் ஆண்டு, விரோதிகிருது ௵ மாசி ௴ சிவராத்திரி தினத்தில் தெய்வீகமானார். விரோதிகிருது ௵ மாசி ௴ முதல் சித்தார்த்தி ௵ வைகாசி ௴ வரைக்கும் ௵ ௯-க்கு விசயரெங்க சொக்கநாத நாயக்கர் பெண்சாதி மீனாக்ஷியம்மாள் பட்டங்கட்டிக்கொண்டு அவளுடனே கூடப்பிறந்த வெங்கிட்ட பெருமாள் நாயக்கர் ராஜ்ஜியம் ஆண்டார்கள்.''

(தொடரும்.)